KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2022/2247

2022 m. lapkričio 15 d.

kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Brazilijos kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2021 m. rugsėjo 24 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamo Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR arba Kinija) ir Brazilijos (toliau kartu – nagrinėjamosios šalys) kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]) paskelbė pranešimą apie inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi 2021 m. rugpjūčio 13 d. Europos plieno gamintojų asociacijos (EUROFER) (toliau – skundo pateikėjas) pateiktą skundą. Skunde pateikta pakankamai dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, pagrindžiančių tyrimo inicijavimą.

(3) Skundas pateiktas šių Sąjungos gamintojų vardu: „ArcelorMittal Atlantique et Lorraine“ (Prancūzija), „ArcelorMittal Etxebarri S.A.“ (Ispanija) ir „ThyssenKrupp Rasselstein GmbH“ (Vokietija), kurie, kaip teigiama, sudaro 100 % Sąjungos pramonės. Atlikdama tyrimą Komisija sužinojo, kad yra dar vienas elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno Sąjungos gamintojas, t. y. bendrovė „Acciaierie d'Italia“. Kadangi skundo pateikėjams vis dėlto teko [85–95] % Sąjungos pramonės gamybos ir pardavimo, pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalį buvo laikoma, kad skundą pateikė Sąjungos pramonė.

1.2. Suinteresuotosios šalys

(4) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Be to, Komisija apie tyrimo inicijavimą konkrečiai pranešė skundo pateikėjui, žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams bei KLR ir Brazilijos valdžios institucijoms, žinomiems importuotojams, tiekėjams ir naudotojams, prekiautojams bei žinomoms susijusioms asociacijoms ir paragino juos dalyvauti tyrime.

1.3. Laikinosios priemonės

(5) Pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnį 2022 m. balandžio 25 d., likus keturioms savaitėms iki laikinųjų muitų nustatymo (toliau – išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpis), Komisija šalims pateikė siūlomų laikinųjų muitų santrauką ir išsamią informaciją apie dempingo skirtumo ir skirtumo, tinkamo Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, apskaičiavimą. Suinteresuotosios šalys buvo paragintos per tris darbo dienas pateikti pastabų dėl skaičiavimų tikslumo. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 29–34 konstatuojamosiose dalyse, Komisija padarė išvadą, kad pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5a dalies registravimo reikalavimai nebuvo įvykdyti. Todėl išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu nebuvo registruojami iš nagrinėjamųjų šalių importuojami produktai.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.

([2]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Brazilijos kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno produktų inicijavimą (OL C 387, 2021 9 24, p. 2).

(6) Komisija gavo bendrovių „Baoshan Iron & Steel Co., Ltd“ (toliau – „Baosteel“), „Handan Jintai Packing Materials Co., Ltd“ (toliau – „Jintai“) ir CANPACK pastabas. Gavus bendrovės „Baosteel“ pastabas buvo ištaisyta skaičiavimuose padaryta kanceliarinė klaida. Bendrovės „Jintai“ pastabos buvo susijusios su pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalimi, todėl nebuvo susijusios su skaičiavimų tikslumu. Todėl jos buvo apsvarstytos po laikinųjų priemonių paskelbimo ir nagrinėjamos 3.1 skirsnyje. Kadangi bendrovės CANPACK pastabos buvo susijusios su Sąjungos interesais, jos aptariamos 7 skirsnyje.

(7) 2022 m. gegužės 23 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2022/802, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Brazilijos kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno produktams nustatomas laikinasis antidempingo muitas ([3]) (toliau – laikinasis reglamentas).

1.4. **Tolesnė procedūra**

(8) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatyti laikinieji antidempingo muitai (toliau – pirminis faktų atskleidimas), „Eurofer“ (skundo pateikėjas), „Eviosys“ (Sąjungos naudotojas), CANPACK, atstovaujanti bendrovei „CANPACK Slovakia s.r.o.“, „Can-Pack Food and Industrial Packaging Sp. z o.o.“ ir „Tapon France S.A.S.“ (Sąjungos naudotojai), „Astir Vitogiannis Bros Single Member S.A.“ (toliau – „Astir Vitogiannis“) (Sąjungos naudotojas), „Baosteel“ (Kinijos eksportuojantis gamintojas), „Jintai“ (Kinijos eksportuojantis gamintojas), „Companhia Siderurgica Nacional“ (toliau – CSN) (Brazilijos eksportuojantis gamintojas), Kinijos geležies ir plieno asociacija (toliau – CISA), KLR Vyriausybė (toliau – Kinijos Vyriausybė) ir Brazilijos Vyriausybė per laikinojo reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą pateikė rašytines pastabas, kuriose išdėstė savo nuomonę dėl negalutinių išvadų.

(9) Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Klausymai surengti su „Baosteel“, CISA ir „Astir Vitogiannis“.

(10) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti. Priimdama galutines išvadas Komisija apsvarstė suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir prireikus patikslino savo preliminarias išvadas.

(11) 2022 m. rugpjūčio 31 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Brazilijos kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno produktams (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio faktų atskleidimo.

(12) Atsižvelgdama į suinteresuotųjų šalių pastabas, 2022 m. rugsėjo 16 d. Komisija informavo suinteresuotąsias šalis apie tam tikrus paaiškinimus ir neesminius galutinio faktų atskleidimo pataisymus, kurie vis dėlto neturėjo įtakos galutiniams muitams. Šalims buvo suteiktas laikotarpis pastaboms teikti. Pastabų pateikė tik CISA.

(13) Taip pat šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Surengti klausymai, kuriuose dalyvavo CISA, „Baosteel“, „Eviosys“ ir „Eurofer“.

1.5. **Pastabos dėl tyrimo inicijavimo**

(14) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 6 ir 7 konstatuojamosiose dalyse, pradėjus tyrimą Kinijos geležies ir plieno asociacija (CISA) pateikė pastabų, kuriose teigė, kad skunde per daug remiamasi konfidencialia informacija, todėl nekonfidencialios versijos nepakanka, kad būtų galima tinkamai suprasti įrodymus, kuriais grindžiamas skundas. CISA pakartojo šį teiginį nustačius laikinąsias priemones.

(15) Komisija patvirtino savo išvadą, pateiktą laikinojo reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje, kad suinteresuotosioms šalims susipažinti skirtoje byloje pateikiamoje nekonfidencialioje skundo versijoje buvo pateikti visi esminiai įrodymai ir konfidencialių duomenų nekonfidencialios santraukos, kad suinteresuotosios šalys galėtų tinkamai naudotis savo teisėmis į gynybą, todėl šį reikalavimą atmetė.

([3]) OL L 143, 2022 5 23, p. 11.

1.6. **Atranka**

(16) Kadangi pastabų dėl Sąjungos gamintojų, importuotojų ir eksportuojančių gamintojų atrankos negauta, laikinojo reglamento 9–17 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

1.7. **Individualus nagrinėjimas**

(17) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 18 konstatuojamojoje dalyje, Kinijos eksportuojantis gamintojas „GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd.“ paprašė atlikti individualų nagrinėjimą pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį ir per nustatytą terminą pateikė klausimyno atsakymus. Šis prašymas pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Komisija preliminariai nustatė, kad šio prašymo nagrinėjimas būtų pernelyg apsunkinęs tyrimą ir neleistų jo užbaigti per pagrindiniame reglamente nustatytą laikotarpį. Komisija priminė, kad ji atrinko tik dvi bendroves, kurioms teko didžiausia importo iš Kinijos dalis ir kurias galima pagrįstai ištirti per turimą laiką. Abi bendrovės visapusiškai bendradarbiavo, įskaitant kelių susijusių subjektų Kinijoje ir Sąjungoje pateiktos informacijos nagrinėjimą ir tikrinimą (atliekant nuotolines kryžmines patikras), todėl Komisija negalėjo be atrinktų bendrovių atlikti dar ir bendrovės „GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd.“ individualaus nagrinėjimo. Ši išvada galioja ir galutiniame etape. Todėl Komisija patvirtino savo sprendimą neatlikti individualaus šios bendrovės tyrimo.

1.8. **Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai**

(18) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 19 ir 21 konstatuojamosiose dalyse, Komisija klausimynus išsiuntė trims Sąjungos gamintojams, skundo pateikėjui, vienam nesusijusiam importuotojui ir žinomiems naudotojams, taip pat trims nagrinėjamųjų šalių eksportuojantiems gamintojams. Ji taip pat išsiuntė klausimynus Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybei (toliau – Kinijos Vyriausybė) dėl didelių iškraipymų KLR, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte, ir dėl žaliavų iškraipymų Kinijoje, susijusių su tiriamuoju produktu.

(19) Be laikinojo reglamento 23 konstatuojamojoje dalyje nurodytų nuotolinių kryžminių patikrų, Komisija taip pat surengė šio Sąjungos naudotojo tikrinamąjį vizitą:

— „Eviosys“, Paryžius (Prancūzija).

1.9. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(20) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 24 konstatuojamojoje dalyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2020 m. liepos 1 d.–2021 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2018 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

2. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

2.1. **Nagrinėjamasis produktas**

(21) Komisija priminė, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 25 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamasis produktas yra KLR ir Brazilijos kilmės plokšti valcavimo produktai iš geležies arba nelegiruotojo plieno, padengti arba apvilkti chromo oksidais arba chromu ir chromo oksidais, kurių KN kodai šiuo metu yra 7210 50 00 ir 7212 50 20 (toliau – nagrinėjamasis produktas).

(22) Elektrolitiniu būdu chromu padengtas plienas naudojamas įvairiose srityse, paprastai mažmeninėms ir pramoninėms pakuotėms. Dažniausia jis naudojamas maisto produktų pakuotėms, pavyzdžiui, skardinių dangteliams ir dugnams, užsukamiems dangteliams ir auselėms, skirtukams ir pan. Kitos naudojimo sritys – buitinių prietaisų išorinės dalys, fotografijos juostų dėklai, apsauginė medžiaga optinių skaidulų apsaugai arba kitos elektros ir elektroninės dalys.

2.2. **Panašus produktas**

(23) Kadangi jokių susijusių tvirtinimų ar pastabų negauta, patvirtinamos laikinojo reglamento 27 ir 28 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

3. **DEMPINGAS**

3.1. **Kinija**

(24) Po pirminio faktų atskleidimo Komisija gavo dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų, CISA ir Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybės (toliau – Kinijos Vyriausybė) rašytines pastabas dėl negalutinių išvadų dėl dempingo.

3.1.1. *Normalioji vertė*

(25) Išsami informacija apie normaliosios vertės skaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 42–109 konstatuojamosiose dalyse.

3.1.2. *Didelių iškraipymų buvimas*

(26) Po pirminio faktų atskleidimo CISA ir Kinijos Vyriausybė pateikė pastabų dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymo šiame tyrime. Be to, bendrovė „Baosteel“ pritarė CISA pastaboms.

Argumentai dėl ataskaitos ([4])

(27) Kinijos Vyriausybė teigė, kad ataskaita yra faktiškai ir teisiškai ydinga, o ja grindžiamiems sprendimams trūksta legitimumo. Kalbant apie faktines aplinkybes, Kinijos Vyriausybės teigimu, ataskaita yra klaidinga, vienpusė ir nesusijusi su realybe. Be to, tai, kad Komisija paskelbė kelių atrinktų šalių ataskaitas, kelia susirūpinimą dėl didžiausio palankumo režimo. Komisijos rėmimasis ataskaitoje pateiktais įrodymais, Kinijos Vyriausybės nuomone, neatitinka sąžiningos ir teisingos teisės dvasios, nes taip suteikiamas nesąžiningas pranašumas Sąjungos pramonei ir tai iš esmės prilygsta bylos nagrinėjimui iki teismo proceso.

(28) Analogiškai CISA teigė, kad Komisija pernelyg rėmėsi ataskaita, kuri, CISA nuomone, yra vienpusiška, neobjektyvi, pasenusi ir joje sąmoningai praleisti faktiniai duomenys, kad būtų lengviau pateikti skundus, grindžiamus pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymu. Be to, CISA nesutiko su Komisijos atsakymu laikinojo reglamento 3.1.3 skirsnyje, kuriame Komisija teigė, kad tiek Kinijos Vyriausybė, tiek kitos šalys turėjo galimybę pateikti informaciją, paneigiančią į ataskaitą įtrauktus šaltinius, nurodydama, kad šiuo atveju įrodinėjimo pareiga tenka tyrimą atliekančiai institucijai, o ne trečiųjų šalių eksportuotojams. Be to, CISA pabrėžė, kad ataskaita skirta ne elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno pramonei, o yra tiesiog universalus dokumentas, kurį Komisija beatodairiškai naudoja įvairiems tyrimams. Be to, CISA teigė, kad penkmečio planai, kuriais Komisija remiasi savo tyrime, siekdama įrodyti, kad esama didelių iškraipymų, yra tik rekomendacinio pobūdžio dokumentai, kuriuose išreiškiamas perspektyvinis požiūris į politiką ir kurie panašūs į tokius dokumentus, skelbiamus ir Europos Sąjungoje, todėl jie nėra iškraipantys. Galiausiai CISA teigė, kad ataskaitoje nurodytas 13-asis penkmečio planas apima tik laikotarpį iki 2020 m., o tai reiškia, kad jis nėra susijęs su antrąja tiriamojo laikotarpio dalimi.

(29) Komisija su tuo nesutiko. Į šiuos argumentus iš esmės jau buvo atsižvelgta laikinajame reglamente, todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 68–70 konstatuojamųjų dalių išvadas. Komisija nesuprato, kaip, pavyzdžiui, nuoroda į galiojančius Kinijos teisės aktus gali neatitikti tikrovės. Analogiškai CISA teigė, kad Komisija praleido faktines aplinkybes, elementus ir išvadas, kurios prieštarautų ataskaitos tikslui, nenurodydama, kokios konkrečios faktinės aplinkybės ar elementai keltų abejonių dėl didelių iškraipymų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje. Kalbant apie įrodinėjimo pareigą, ataskaita ir kiti pateikti įrodymai reiškė, kad Komisija įvykdė savo įrodinėjimo pareigą ir kad nei CISA, nei kitos suinteresuotosios šalys negalėjo paneigti pateiktų įrodymų. Be to, Komisija pabrėžė, kad Kinijos Vyriausybės skelbiami penkmečio planai yra ne bendro pobūdžio rekomendaciniai dokumentai ir yra teisiškai privalomi. Šiuo atžvilgiu Komisija rėmėsi ataskaitos 4 skyriuje pateikta išsamia planų analize, o 4.3.1 skirsnyje konkrečiai aptarė privalomą planų pobūdį.

([4]) Komisijos tarnybų darbinis dokumentas dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos apsaugos tyrimų tikslais (2017 m. gruodžio 20 d., SWD(2017) 483 *final*/2).

(30) Dėl tvirtinimo, kad 13-asis penkmečio planas nebuvo svarbus antrajai tiriamojo laikotarpio daliai (nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2021 m. birželio 30 d.), Komisija pakartojo, kaip jau nurodyta laikinojo reglamento 69 konstatuojamojoje dalyje, kad 14-ieji penkmečio planai pradėti skelbti tik 2021 m. Pavyzdžiui, bendrasis 14-asis penkmečio planas paskelbtas kovo 12 d., 14-asis penkmečio planas dėl plieno laužo – rugsėjo 15 d., o 14-asis penkmečio planas dėl žaliavų plėtros – 2021 m. gruodžio 21 d. Komisija pažymėjo, kad laikotarpiu nuo 13-ojo penkmečio plano taikymo pradžios iki 14-ojo penkmečio plano paskelbimo tebegaliojo 13-ojo penkmečio plano nuostatos. Bet kuriuo atveju, nepriklausomai nuo to, kada tiksliai buvo paskelbti atskiri 14-ieji penkmečio planai, ta aplinkybė, kad 13-asis penkmečio planas buvo taikomas pirmąją tiriamojo laikotarpio pusę, jau rodo, kad būta didelių iškraipymų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(31) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė dar kartą pateikė savo tvirtinimus dėl ataskaitos, tačiau argumentų nepapildė jokia papildoma informacija. Todėl Komisija pažymėjo, kad šie tvirtinimai jau buvo išnagrinėti laikinojo reglamento 68–70 konstatuojamosiose dalyse ir šio dokumento 29 konstatuojamojoje dalyje.

(32) Analogiškai CISA pakartojo ataskaitos kritiką po galutinio faktų atskleidimo, pakartodama savo nuomonę, kad ataskaita neatitinka nešališkų ir objektyvių įrodymų standartų. Be to, CISA dar kartą iškėlė 13-ojo penkmečio plano klausimą, pažymėdama, kad, viena vertus, šis planas neturėtų būti laikomas privalomu teisės aktu, o veikiau bendru politikos dokumentu, kuris egzistuoja ir ES, kita vertus, pusė tiriamojo laikotarpio nepatenka į 13-ojo penkmečio plano laikotarpį. Šiuo atžvilgiu CISA paprašė Komisijos paaiškinti, kaip 13-ojo penkmečio plano turinys gali būti laikomas didelių iškraipymų įrodymu pasibaigus jo taikymui.

(33) Komisija su tuo nesutiko. Visų pirma, kaip jau nurodyta 29 konstatuojamojoje dalyje, Kinijoje taikomas periodinis penkerių metų planavimo ciklas. Šiame cikle atskiri kito ciklo planavimo dokumentai rengiami jau ankstesnio ciklo metu, o kito ciklo atskiri planavimo dokumentai gali būti oficialiai paskelbti su tam tikru vėlavimu, pasibaigus atitinkamų ankstesnio ciklo planavimo dokumentų galiojimui. Tai, kad oficiali 13-ojo penkmečio plano pabaigos data gali būti tiriamojo laikotarpio viduryje arba atitinkami 14-ojo penkmečio plano dokumentai buvo paskelbti po tam tikro laiko pasibaigus ankstesniam planavimo laikotarpiui, negali pakeisti Kinijos planavimo sistemos, kurioje valdžios institucijos ir verslo subjektai visada yra planavimo ciklo dalis, pobūdžio. Komisija taip pat nesutiko su CISA argumentu, kad 13-asis penkmečio planas yra tik bendras politikos dokumentas dėl viešųjų investicijų prioritetų. Visų pirma, CISA nepateikė jokių argumentų, dėl kurių būtų galima suabejoti ataskaitos 4.3.1 skirsnyje pateikta Komisijos analize, kaip nurodyta 29 konstatuojamojoje dalyje. Be to, CISA pateiktas Komisijos „Naujos pramonės strategijos“ palyginimas su 13-uoju penkmečio planu yra netinkamas dėl kelių priežasčių, pavyzdžiui, dėl dokumentų tipologijos (Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir kitoms ES institucijoms, palyginti su dokumentu, kurį faktiškai priėmė Kinijos aukščiausioji teisėkūros institucija), taip pat dėl jų pobūdžio ir turinio (aiškinamasis dokumentas, kuriame išdėstyti politikos prioritetai, palyginti su griežtomis rekomendacijomis, kuriose daug pramonės produkcijos tikslų ir aiškių įgyvendinimo įpareigojimų visiems susijusiems subjektams).

(34) Todėl Kinijos Vyriausybės ir CISA pateikti argumentai buvo atmesti, o Komisija patvirtino laikinojo reglamento 68–70 konstatuojamosiose dalyse pateiktas išvadas.

Argumentai dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies suderinamumo su PPO

(35) Pirma, Kinijos Vyriausybė ir CISA tvirtino, kad normaliosios vertės apskaičiavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį yra nesuderinamas su PPO Susitarimu dėl antidempingo (toliau – ADS), ypač su ADS 2 straipsnio 2 dalimi, kurioje pateiktas išsamus situacijų, kai galima apskaičiuoti normaliąją vertę, sąrašas ir „didelių iškraipymų“ tame sąraše nėra.

(36) Antra, Kinijos Vyriausybės ir CISA teigimu, tinkamos tipiškos šalies duomenų naudojimas yra nesuderinamas su GATT VI.1 straipsnio b dalimi ir ADS 2 straipsnio 2.2.1.1 dalimi, pagal kurias apskaičiuojant normaliąją vertę reikalaujama naudoti kilmės šalies gamybos sąnaudas. CISA nuomone, Komisija neatsižvelgė į Apeliacinio komiteto išvadą byloje „Europos Sąjunga – Antidempingo priemonės biodyzelinui iš Argentinos“ (DS473), kad leistinas duomenų iš šaltinio už eksportuojančios šalies ribų naudojimas „nereiškia, kad tyrimą atliekanti institucija gali paprasčiausiai pakeisti gamybos sąnaudas kilmės šalyje sąnaudomis, patirtomis už kilmės šalies ribų“. CISA taip pat priminė, kad, anot Apeliacinio komiteto sprendimo byloje DS473, remdamasi bet kokia už šalies ribų esančia informacija, kad nustatytų „gamybos sąnaudas kilmės šalyje“ pagal ADS 2 straipsnio 2 dalį, tyrimą atliekanti institucija turi užtikrinti, kad tokia informacija būtų naudojama siekiant nustatyti „gamybos sąnaudas kilmės šalyje“,

o tam tyrimą atliekančiai institucijai gali tekti šią informaciją koreguoti. Tačiau, CISA teigimu, nėra duomenų, patvirtinančių, kad Komisija stengėsi koreguoti atitinkamos tipiškos šalies duomenis, kad nustatytų gamybos sąnaudas Kinijoje. CISA nuomone, tai neatitinka ES įsipareigojimo pagal ADS 2 straipsnio 2 dalį.

(37) Trečia, Kinijos Vyriausybė ir CISA tvirtino, kad Komisijos tyrimų vykdymo praktika pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį yra nesuderinama su PPO taisyklėmis, nes Komisija, pažeisdama ADS 2 straipsnio 2.2.1.1 dalį, neatsižvelgė į Kinijos gamintojų įrašus nenustačiusi, ar šie įrašai atitinka Kinijos bendruosius apskaitos principus ir ar jie pagrįstai atspindi su gamyba ir pardavimu susijusias sąnaudas. Šiuo atžvilgiu CISA tvirtino, kad byloje DS473 Komisijos praktika jau buvo pripažinta nesuderinama su PPO. Kinijos Vyriausybė taip pat priminė, kad Apeliacinis komitetas byloje Nr. DS473 ir kolegija ataskaitoje „Europos Sąjunga. Sąnaudų koregavimo metodikos II (Rusija)“ (DS494) tvirtino, kad pagal ADS 2 straipsnio 2.2.1.1 dalį, jeigu tiriamo eksportuotojo arba gamintojo saugomi įrašai tiksliai ir patikimai (neviršijant priimtinų ribų) atitinka visas konkretaus gamintojo arba eksportuotojo patirtas nagrinėjamojo produkto faktines sąnaudas, gali būti laikoma, kad jie „pagrįstai atspindi sąnaudas (išlaidas), susijusias su tiriamosios prekės gamyba bei pardavimu“, ir tyrimą atliekanti institucija turėtų naudoti tokius įrašus nustatydama tiriamų gamintojų gamybos sąnaudas.

(38) Kalbant apie pirmąjį tvirtinimą, CISA jau pateikė tokį patį argumentą savo pastabose dėl pirmojo pranešimo, o Komisija jį išsamiai išnagrinėjo laikinojo reglamento 66 konstatuojamojoje dalyje. Todėl Komisija patvirtino toje konstatuojamojoje dalyje padarytas išvadas.

(39) Kalbant apie antrąjį argumentą, jis iš esmės yra laikinojo reglamento 65 ir 66 konstatuojamosiose dalyse jau išnagrinėto tvirtinimo pakartojimas. Be to, Komisija pažymėjo, kad, taikydama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, ji privalo naudoti neiškraipytas sąnaudas atitinkamoje tipiškoje šalyje, kad užtikrintų, jog taikomoms sąnaudoms įtakos neturi iškraipymai ir kad jos yra pagrįstos lengvai prieinamais duomenimis. Kadangi CISA nepateikė jokios konkrečios informacijos, kuri pagrįstų papildomus koregavimus, buvo laikoma, kad neiškreiptos sąnaudos tipiškoje šalyje, pagrįstos lengvai prieinamais duomenimis, atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies kriterijus. Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 66 konstatuojamojoje dalyje pateiktas išvadas ir atmetė šį tvirtinimą.

(40) Kalbant apie trečiąjį argumentą, be to, kad jame pakartojama pozicija, kurią CISA jau nurodė savo pastabose dėl pirmojo pranešimo, ir teigiama, kad Komisija tariamai kartoja savo teisines klaidas, nustatytas byloje DS473, atrodo, kad šis argumentas yra tokio paties pobūdžio, kaip ir laikinojo reglamento 66 ir 67 konstatuojamosiose dalyse nagrinėjamas argumentas. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą ir patvirtino savo negalutines išvadas.

(41) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė dar kartą pateikė savo teiginius dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies suderinamumo su PPO taisyklėmis ir Komisijos tyrimo praktikos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, susijusios su Kinijos gamintojų įrašų naudojimu, nepateikdama jokių papildomų argumentų. Todėl Komisija pažymėjo, kad šie tvirtinimai jau buvo išnagrinėti laikinojo reglamento 65–67 konstatuojamosiose dalyse ir šio dokumento 35–37 konstatuojamosiose dalyse. Todėl Komisija taip pat atmetė šiuos argumentus ir patvirtino savo negalutines išvadas.

Kiti argumentai dėl didelių iškraipymų

(42) Ketvirta, Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija turėtų nuosekliai ir visapusiškai išnagrinėti, ar tipiškoje šalyje yra vadinamųjų rinkos iškraipymų. Paprasčiausiai priimant tipiškos šalies duomenis be tokio vertinimo yra taikomi „dvigubi standartai“. Kinijos Vyriausybė nurodė, kad pagal ES teisę Komisija, apskaičiuodama normaliąją vertę, privalo naudoti neiškraipytas kainas. Todėl, Kinijos Vyriausybės nuomone, Komisija turėtų imtis iniciatyvos tirti ir įrodyti iškraipymų tipiškose šalyse buvimą ar nebuvimą, o ne pasyviai laukti, kol byloje dalyvaujančios šalys pateiks įrodymus. Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija turėtų ištirti, ar ES vidaus rinkoje yra rinkos iškraipymų, jau vien todėl, kad ES esą yra daug atvejų, kurie turėtų kelti susirūpinimą dėl galimų rinkos iškraipymų.

(43) Kinijos Vyriausybė dar kartą pateikė šiuos teiginius ir po galutinio faktų atskleidimo, pakartodama savo poziciją, kad būtinas Vyriausybės ekonominės veiklos reguliavimas neturėtų būti laikomas rinkos iškraipymu ir neturėtų būti laikomas pagrindu dirbtinai didinti importuojamų produktų dempingo skirtumą, neįvertinus panašaus elgesio poveikio gamybos sąnaudoms vidaus rinkoje.

(44) CISA nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį dideli iškraipymai turėtų būti vertinami kiekvienam eksportuotojui atskirai, o tai nebuvo padaryta atliekant šį tyrimą.

(45) Dėl Kinijos Vyriausybės argumentų Komisija priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą ji normaliąją vertę skaičiuoja remdamasi pasirinktais duomenimis, o ne eksportuojančios šalies vidaus rinkos kainomis ir sąnaudomis, tik jei nustato, kad tokie duomenys yra tinkamiausi neiškraipytoms kainoms ir sąnaudoms nustatyti. Tam Komisija privalo naudoti tik neiškraipytus duomenis. Taigi Komisija ne pasyviai laukia, o pati atlieka analizę, taip pat kviečia suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl siūlomų normaliosios vertės nustatymo šaltinių ankstyvuosiuose tyrimo etapuose, t. y. ankstyvuosiuose tyrimo etapuose teikiamuose pranešimuose dėl neiškraipytų šaltinių, kuriuos ji ketina naudoti. Priimdama galutinį sprendimą dėl to, kokius neiškraipytus duomenis reikėtų naudoti normaliajai vertei apskaičiuoti, Komisija visapusiškai atsižvelgia į visas gautas šalių pastabas. Dėl Kinijos Vyriausybės prašymo Komisijai įvertinti galimus iškraipymus ES vidaus rinkoje, Komisija nemanė, kad šis punktas yra aktualus vertinant, ar esama didelių iškraipymų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį.

(46) CISA argumentas jau buvo aptartas ir atmestas laikinojo reglamento 71 ir 72 konstatuojamosiose dalyse. Komisija pažymėjo, kad CISA, atrodo, nusprendė skaityti tik laikinojo reglamento 72 konstatuojamosios dalies pirmą sakinį. Todėl Komisija nurodė tos konstatuojamosios dalies antrą sakinį ir laikinojo reglamento 3.1.3 skirsnyje pateiktą analizę. Kadangi jokių papildomų suinteresuotųjų šalių argumentų pateikta nebuvo, Komisija galutinai patvirtino savo išvadas, padarytas minėtose laikinojo reglamento konstatuojamosiose dalyse.

3.1.3. *Tipiška šalis*

(47) Nebuvo gauta jokių suinteresuotųjų šalių pastabų, paneigiančių Brazilijos, kaip tipiškos šalies, ir bendrovės CSN, kaip tipiškos šalies gamintojo, tinkamumą. Todėl laikinojo reglamento 87 konstatuojamosios dalies išvada buvo patvirtinta.

3.1.4. *Normaliosios vertės nustatymui naudojami lyginamieji dydžiai*

(48) Paskelbus laikinąjį reglamentą, CISA ir „Baosteel“ pateikė pastabų dėl kai kurių lyginamųjų kainų ir teigė, kad turėtų būti naudojamos kitos, labiau tipiškos lyginamosios kainos.

(49) Pirma, CISA ir „Baosteel“ suabejojo dėl Brazilijos vidaus rinkos plieno kainų naudojimo karštai valcuoto plieno ir šaltai valcuoto plieno lyginamosioms kainoms nustatyti. Šių šalių teigimu, Brazilijos vidaus rinkos plieno kainos buvo gerokai didesnės nei kitose pagrindinėse plieno gamybos šalyse, pavyzdžiui, Turkijoje ir Indijoje. Jų nuomone, tiriamuoju laikotarpiu Brazilijos vidaus rinkos plieno kainos buvo iškraipytos, todėl jos negalėjo būti laikomos tipišku lyginamuoju dydžiu.

(50) Komisija nurodė, kad Brazilija buvo pasirinkta kaip tinkama tipiška šalis pagal objektyvius kriterijus, nustatytus pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte. Komisija laikėsi nuomonės, kad šiuo atžvilgiu „Metal Bulletin“ skelbiamos Brazilijos vidaus rinkos karštai valcuoto plieno ritinių ir šaltai valcuotų plieno ritinių kainos buvo tinkamos.

(51) Visų pirma, Komisija nerado jokių požymių, kad šios vidaus rinkos kainos buvo iškraipytos ir netinkamos naudoti kaip lyginamieji dydžiai. Komisija nemanė, kad Brazilijoje buvo įgyvendintos priemonės, kurios galėtų būti laikomos iškraipančiomis plieno ritinių kainas vidaus rinkoje tiek, kad į jas reikėtų neatsižvelgti.

(52) CISA ir „Baosteel“ atkreipė dėmesį į tai, kad Brazilijoje yra nedaug plieno gamintojų ir dėl to konkurencija yra maža. CISA ir „Baosteel“ nurodė, kad pagal JAV Tarptautinės prekybos komisijos ataskaitą ([5]) trys bendrovės Brazilijoje pagamina „didžiąją dalį“ šaltai valcuoto plieno. CISA ir „Baosteel“ taip pat atkreipė dėmesį į toje pačioje ataskaitoje apibendrintus naujausius Brazilijos šalto valcavimo plieno pramonės pokyčius. Šie pokyčiai apėmė trijų Brazilijos plieno gamintojų veiklos pokyčius, pavyzdžiui, gamybos sustabdymą, uždarymą ir veiklos nutraukimą, laikinas prastovas ir plėtrą 2015–2021 m. laikotarpiu. Be to, 2018–2020 m. Brazilijoje sumažėjo bendroji gamyba ir bendrasis suvartojimas. Teigiama, kad šią padėtį dar labiau pablogino Brazilijos realo nuvertėjimas. Tačiau Komisija pažymėjo, kad visi šie tvirtinimai buvo bendro pobūdžio ir neįrodė, kad iškraipymai turėjo įtakos kainoms vidaus rinkoje.

(53) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad Brazilijoje gaminama daug plieno gaminių, ji yra tarp 10 didžiausių plieną gaminančių šalių pasaulyje, o 2021 m. joje pagaminta 36,2 mln. tonų neapdoroto plieno ir 34,8 mln. tonų plieno gaminių ([6]). Brazilijoje veikia 31 plieno gamykla, kurias valdo 12 verslo grupių ([7]). Rinkos, kurioje yra trys pagrindiniai konkurentai, kaip išsamiai aprašyta Tarptautinės prekybos komisijos ataskaitoje, ir keli smulkesni dalyviai, negalima laikyti nekonkurencinga rinka, nesant konkrečių įrodymų, kad ši rinka veikia netinkamai. Todėl negalima sutikti su teiginiu, kad Brazilijos kainos buvo iškraipytos dėl didelės koncentracijos ir ribotos konkurencijos. Bet kuriuo atveju, net jei Brazilijos rinkos struktūra, kaip teigiama, būtų laikoma koncentruota rinka, Komisija negalėtų laikyti, kad tariamas koncentracijos lygis rinkoje savaime yra iškraipymas 2 straipsnio 6a dalies prasme. Nebuvo jokių įrodymų, kad vidaus rinkos kainos buvo valstybės nurodymų ar trukdymo veikti įprastoms rinkos jėgoms pasekmė. Priešingai, iš įrodymų matyti, kad rinka yra konkurencinga, o naujausi Brazilijos šalto valcavimo plieno pramonės pokyčiai, aprašyti 52 konstatuojamojoje dalyje, neprieštaravo šiai išvadai. Todėl Brazilijos plieno rinka ir jos kainos yra tipiškos ir bent iš dalies apsaugotos nuo valiutų svyravimų poveikio.

(54) CISA ir „Baosteel“ taip pat nurodė, kad 12 % importo tarifai, taikomi karštai ir šaltai valcuoto plieno ritiniams, dar labiau iškraipo kainas. Komisija laikėsi nuomonės, kad vien dėl importo tarifų buvimo negalima daryti išvados, jog kainos vidaus rinkoje buvo iškraipytos, o dauguma šalių taiko tam tikro dydžio importo tarifus. Be to, kaip nurodyta 55 konstatuojamojoje dalyje, didžiąją metų dalį Brazilijos kainos buvo panašios į kitų besiformuojančių rinkų kainas, todėl nebuvo jokių struktūrinių ar sisteminių iškraipymų įrodymų.

(55) CISA ir „Baosteel“ taip pat nurodė tariamą disbalansą Brazilijos plokščio plieno rinkoje 2020 m., dėl kurio padidėjo kainos. Tačiau šis kainų padidėjimas buvo stebimas visame pasaulyje. EBPO duomenimis ([8]) 2021 m. sausio mėn. plokščio plieno kainos buvo 47 % didesnės nei prieš metus. Be to, remiantis CISA ir „Baosteel“ pateiktais kainų duomenimis, Brazilijos kainos iš esmės atitiko kitų besivystančių šalių ekonomikos kainas, išskyrus paskutinius du tiriamojo laikotarpio mėnesius, tačiau per tuos du mėnesius kainos kilo panašiai kaip Europoje. Taigi kainų pokyčiai Brazilijoje nebuvo atsieti nuo pasaulinių tendencijų, todėl šios kainos nebuvo netipiškos ar iškreiptos.

(56) Dėl tvirtinimo, kad Brazilijos kainos buvo gerokai didesnės nei kitose pagrindinėse plieno gamybos šalyse, pavyzdžiui, Turkijoje ir Indijoje, Komisija pažymėjo, kad paprastas kainų skirtumas tarp skirtingų potencialių tipiškų šalių nėra pakankamas pagrindas atmesti tipiškos šalies kainas. Skirtingose galimose tipiškose šalyse visada gali būti tam tikrų kainų skirtumų ir vietos skirtumų tarp kelių gamybos veiksnių. Šie objektyvūs kainų skirtumai patys savaime nėra iškraipymų pasirinktoje tipiškoje šalyje požymis. Jei taip būtų, tai reikštų, kad būtų nuolat naudojamos mažiausios vertės visose galimose tipiškose šalyse. Tai neatitiktų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostatų esmės ir prasmės. Vietoje to Komisija laikosi nuomonės, kad tikslinga, kiek tai įmanoma (t. y. jei nėra iškraipymų ar neįprastų atvejų), naudoti vidaus rinkos kainas toje pačioje tipiškoje šalyje, kuri buvo pasirinkta siekiant užtikrinti nuoseklumą, nes rinkos sąlygos toje šalyje yra panašios visoms gamybos

([5]) https://www.usitc.gov/investigations/701731/2021/cold_rolled_steel_flat_products_brazil_china_india/first_review_full.htm
([6]) Brazilijos plieno institutas (https://acobrasil.org.br/).
([7]) Ten pat.
([8]) EBPO, „Steel market developments, Q2 2021“, skelbiama adresu https://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-Q2-2021.pdf.

priemonėms. Be to, kaip pažymėta 55 konstatuojamojoje dalyje, Brazilijos kainos iš esmės atitiko kitų besivystančių šalių ekonomikos kainas. Kainų padidėjimas per paskutinius du tiriamojo laikotarpio mėnesius nebuvo atsietas nuo pasaulinės kainų augimo tendencijos tuo laikotarpiu, ir Komisija pažymėjo, kad bet kuriuo atveju kainų padidėjimas tuo laikotarpiu neturėjo reikšmingos įtakos apskaičiuojant dempingo skirtumą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(57) Bendrovė „Baosteel“ taip pat ginčijo karštojo spaudimo geležies bloko GTA lyginamąjį dydį. „Baosteel“ teigė, kad KN kodas 7326 90 („kiti gaminiai iš geležinės arba plieninės vielos“) apima daug produktų, kurių dauguma yra brangesni už karštojo spaudimo geležies bloką.

(58) Komisija pažymėjo, kad „kitų gaminių iš geležinės arba plieninės vielos“, priskiriamų SS kodui 7326 90, GTA kainos yra visiškai kitokios, palyginti su kainomis, kurios paprastai taikomos geležies blokams ir laužui, faktiškai naudojamiems plieno gamybai lydymo konverteryje etape (t. y. skiriasi daugiau nei 30 kartų), todėl su šiuo kodu susieta vertė neatspindi konkretaus gamybos veiksnio. Todėl ji pripažino, kad iš pradžių taikytas lyginamasis dydis buvo netinkamas. Komisija nustatė, kad produktas, labiausiai panašus į plieno gamybai naudojamus karštojo spaudimo geležies blokus, kuriam galima nustatyti lyginamąją kainą, yra karštojo briketavimo geležis. Remiantis „Metal Bulletin“ duomenimis, tiriamuoju laikotarpiu karštojo briketavimo geležies kaina, įskaitant frachtą ([9]), vidutiniškai buvo 2 464 CNY už toną. Todėl Komisija nusprendė ją galutinai naudoti kaip lyginamąją kainą.

(59) Trečia, „Baosteel“ ginčijo GTA lyginamąjį dydį, taikytą aliuminio ekstruzijoms.

(60) Išnagrinėjus „Baosteel“ faktiškai naudotą produktą nustatyta, kad konvertavimo ir rafinavimo procese naudota žaliava buvo aliuminio laužas, o ne aliuminio ekstruzijos. Todėl Komisija nusprendė lyginamąjį dydį pakeisti aliuminio laužo ir atliekų, priskiriamų šios žaliavos SS kodui (7602 00), GTA kaina. Nustatyta, kad neiškraipyta aliuminio laužo lyginamoji kaina yra 15 132 CNY už toną.

(61) Galiausiai „Baosteel“ ginčijo GTA lyginamojo dydžio taikymą geležies rūdos milteliams. „Baosteel“ teigimu, didžioji šios žaliavos dalis buvo importuojama iš rinkos ekonomikos šalių (daugiausia iš Australijos ir Brazilijos) ir už ją buvo mokama JAV doleriais. Todėl „Baosteel“ prašė Komisijos naudoti ne lyginamąją kainą, o faktinę importo kainą, kurią nurodė „Baosteel“.

(62) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad „Baosteel“ importavo ne tiesiogiai, o per susijusią Honkonge įsteigtą bendrovę, ir kad ji nepateikė pakankamai tinkamų įrodymų, kurie leistų Komisijai padaryti teigiamą išvadą, kad galutinei „Baosteel“ pirkimo kainai neturėjo įtakos susijusių bendrovių santykiai ir (arba) dominuojantys dideli iškraipymai Kinijoje, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto trečioje įtraukoje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(63) Todėl Komisija, galutinai nustatydama normaliąją vertę bendrovei „Baosteel“, rėmėsi laikinojo reglamento 93–102 konstatuojamosiose dalyse nustatytais lyginamaisiais dydžiais, išskyrus dvi žaliavas, kaip paaiškinta 58 ir 60 konstatuojamosiose dalyse.

(64) Tuo remdamasi Komisija normaliąją vertę apskaičiavo pagal produkto rūšį, remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis. Išsami informacija apie normaliosios vertės skaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 103–109 konstatuojamosiose dalyse, o negavus jokių pastabų ji yra patvirtinama.

3.1.5. *Eksporto kaina*

(65) Išsami informacija apie eksporto kainos skaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 110 ir 111 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

([9]) Buvo naudojama Italijos uostų CFR kaina. Tai buvo vienintelė „Metal Bulletin“ duomenų bazėje skelbiama šio produkto CFR kaina.

3.1.6. *Palyginimas*

(66) Išsami informacija apie normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą pateikta laikinojo reglamento 112 ir 113 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.1.7. *Dempingo skirtumai*

(67) Kadangi jokių tvirtinimų dėl dempingo skirtumo apskaičiavimo metodikos negauta, laikinojo reglamento 114 konstatuojamoji dalis patvirtinama. Kaip aiškinama laikinojo reglamento 116 ir 117 konstatuojamosiose dalyse, neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms Komisija apskaičiavo dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumų svertinį vidurkį. Visiems kitiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams Komisija dempingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais. Kadangi bendradarbiavimo lygis šiuo atveju buvo žemas, Komisija nusprendė, kad visoms kitoms eksportuojančioms bendrovėms tikslinga nustatyti dempingo skirtumą, lygų didžiausiam dempingo skirtumui, nustatytam tam tikrų rūšių produktams, kuriuos tipiškais kiekiais pardavė atrinktas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas, kuriam nustatytas didžiausias dempingo skirtumas.

(68) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	30,7 %
Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9 %
Bendradarbiaujančios bendrovės	34,6 %
Visos kitos bendrovės	77,9 %

3.2. **Brazilija**

(69) Po pirminio faktų atskleidimo Komisija gavo rašytinių bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo CSN pastabų dėl negalutinių išvadų dėl dempingo.

3.2.1. *Normalioji vertė*

(70) Išsami informacija apie normaliosios vertės skaičiavimo metodiką pateikta laikinojo reglamento 119–127 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.2.2. *Eksporto kaina*

(71) Išsami informacija apie eksporto kainos skaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 128 konstatuojamojoje dalyje. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.2.3. *Palyginimas*

(72) Išsami informacija apie normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą pateikta laikinojo reglamento 129 ir 130 konstatuojamosiose dalyse.

(73) Po pirminio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas CSN teigė, kad atsakydamas į klausimyną jis pabrėžė, jog Komisija turėtų atsižvelgti į kokybės klausimus, kad jis nurodė tokius klausimus savo vidaus ir eksporto pardavimo duomenyse ir kad per nuotolines kryžminės patikras jis pateikė papildomų įrodymų šiuo klausimu. Todėl CSN prašė Komisijos apskaičiuojant dempingą atsižvelgti į kokybės skirtumus, nes tokie skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui.

(74) Komisija laikėsi nuomonės, kad nei atsakydama į klausimyną, nei per nuotolines kryžmines patikras CSN nepateikė prašymo dėl koregavimo šiuo pagrindu, nors iš tiesų pateikė informaciją apie tiriamojo produkto kokybės skirtumus. Tačiau, atsižvelgdama į prašymą, pateiktą po pirminio faktų atskleidimo, Komisija dar kartą išnagrinėjo pateiktą informaciją dėl kokybės skirtumų. Be prašymo atsižvelgti į kokybės skirtumus, po pirminio faktų atskleidimo CSN nepateikė jokios papildomos informacijos ar duomenų.

(75) Nagrinėjamojo produkto, šiuo atveju pirmos ir antros kokybės klasės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno, kokybės skirtumus lemia fizinės produkto savybės. Antros kokybės klasės elektrolitiniu būdu chromu padengtas plienas turi tam tikrų trūkumų ar defektų, dėl kurių jo gali būti neįmanoma naudoti pagal paskirtį, kuriai jis buvo pagamintas. Kaip CSN paaiškino per trūkumų šalinimo procesą ir nuotolines kryžmines patikras, tokį antros kokybės klasės elektrolitiniu būdu chromu padengtą plieną CSN parduoda trečiųjų šalių klientams dideliais kiekiais per mažą į konkursą panašią procedūrą, kai produktas parduodamas didžiausią kainą pasiūliusiam pirkėjui.

(76) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punkte nustatyta: „Koreguojama, kai skiriasi atitinkamo produkto fizinės savybės. Tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę“.

(77) Komisija laikėsi nuomonės, kad CSN nepateikė jokio pagrįsto rinkos vertės skirtumo įverčio. Atsakydama į vieną iš Komisijos klausimų trūkumų šalinimo proceso metu, CSN paminėjo, kad antros kokybės klasės elektrolitiniu būdu chromu padengtas plienas paprastai yra tam tikra procentine dalimi žemesnės kokybės nei pirmos kokybės klasės. Tačiau išnagrinėjus bendrovės pateiktus duomenis apie produkto tipą, susijusius su pardavimu eksportui ir vidaus rinkai, buvo aišku, kad tokio bendro teiginio apie kainų skirtumą padaryti negalima.

(78) Pirma, antra kokybės klasė ne visada buvo pigesnė už pirmą kokybės klasę. Pirmos ir antros kokybės klasės kainų skirtumai tiriamuoju laikotarpiu svyravo nuo neigiamos dviženklės procentinės dalies iki teigiamos dviženklės procentinės dalies. Taip buvo per visą tiriamąjį laikotarpį, o skirtumai buvo dar didesni nagrinėjant kiekvieną mėnesį atskirai.

(79) Antra, abiejų kokybės klasių kainos galėjo skirtis kiekvieną mėnesį. Pavyzdžiui, Komisija pastebėjo, kad vienos konkrečios produkto rūšies atveju pirmos kokybės klasės produktas vieną mėnesį iš tiesų buvo šiek tiek brangesnis už antros kokybės klasės produktą, tačiau vos prieš kelis mėnesius jis buvo gerokai pigesnis už antros kokybės klasės produktą.

(80) Atlikus analizę tapo aišku, kad kainų skirtumai atsirasdavo kiekvieną mėnesį, o pirmos ir antros kokybės klasės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainų skirtumas galėjo būti teigiamas arba neigiamas, priklausomai nuo mėnesio. Sąjungos pardavimo atveju tai greičiausiai lėmė 75 konstatuojamojoje dalyje nurodyta į konkursą panaši antros kokybės klasės pardavimo procedūra, kai antros kokybės klasės kainą lėmė ne pirmos kokybės klasės kainos, o pasiūla ir paklausa konkretaus konkurso dėl antros kokybės klasės metu. Tą patvirtino CSN paaiškinimai, kuriuos bendrovė pateikė per nuotolinę kryžminę patikrą.

(81) Kadangi i) pirmos ir antros kokybės klasių kainų skirtumai buvo nenuoseklūs ir nepastovūs, ii) jie neatspindėjo bendro kainų skirtumo, kurį CSN nurodė atsakydama į raštą dėl informacijos neišsamumo, ir iii) CSN nepateikė jokių naujų įrodymų, pagrindžiančių jos teiginį, Komisija laikėsi nuomonės, kad nebuvo įrodyta arba negalėjo būti apskaičiuota pagrįsta skirtumo rinkos vertė, kaip reikalaujama pagal 2 straipsnio 10 dalies a punktą. Todėl Komisija atmetė CSN reikalavimą atlikti koregavimą dėl kokybės skirtumų.

3.2.4. *Dempingo skirtumai*

(82) Kadangi jokių tvirtinimų dėl dempingo skirtumo apskaičiavimo negauta, laikinojo reglamento 133 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

(83) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
Companhia Siderúrgica Nacional	66,8 %
Visos kitos bendrovės	66,8 %

4. **ŽALA**

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(84) Laikinojo reglamento 135 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad visi skaičiai pateikiami indeksuota forma arba intervalais, kad būtų apsaugotas pateiktų duomenų konfidencialumas, nes su žalos vertinimu susiję duomenys daugiausia gauti iš trijų atrinktų Sąjungos gamintojų, iš kurių du priklauso tai pačiai grupei.

(85) Po pirminio faktų atskleidimo CISA teigė, kad dėl intervalo forma pateiktų ekonominių rodiklių, ypač susijusių su Sąjungos suvartojimu ir apimančių Eurostato duomenis apie užsienio eksportuotojus, remiantis laikinojo reglamento 1 ir 4 lentelėmis, ji negalėjo pateikti reikšmingų pastabų dėl šių rodiklių, ir paprašė Komisijos pateikti tikslius duomenis. CISA taip pat tvirtino, kad, atsižvelgiant į tai, jog yra keturi Sąjungos gamintojai, kurie atstovauja trims nepriklausomoms Sąjungos gamintojų grupėms, nėra jokio pavojaus, kad suinteresuotosios šalys galėtų atkurti su konkrečiais Sąjungos gamintojais susijusią informaciją.

(86) Šiuo atžvilgiu, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 31 ir 135 konstatuojamosiose dalyse, su žalos vertinimu susiję duomenys pirmiausia buvo gauti iš trijų atrinktų Sąjungos gamintojų, iš kurių du priklauso tai pačiai grupei. Todėl, siekiant apsaugoti pateiktų duomenų konfidencialumą, visi skaičiai turėjo būti pateikti indeksuoti arba kaip intervalai. Be to, nors yra keturi Sąjungos gamintojai, atstovaujantys trims Sąjungos gamintojų grupėms, dvi grupės yra susijusios, nes „ArcelorMittal“ turi „Acciaierie d'Italia“ akcijų paketą ([10]). Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad reikia apsaugoti pateiktų duomenų konfidencialumą, todėl naudojo intervalus.

(87) Komisijos vertinimu, laikinojo reglamento 1 ir 4 lentelėse pateiktus duomenis apie suvartojimą Sąjungoje ir duomenis apie importą bei rinkos dalį taip pat reikėjo pateikti intervalais, nes pagal absoliučius skaičius būtų galima apskaičiuoti bendrą Sąjungos gamintojų pardavimą ir jų rinkos dalį, todėl būtų atskleista konfidenciali verslo informacija apie atskirus Sąjungos gamintojus. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(88) Todėl laikinojo reglamento 134–139 ir 144–146 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4.2. **Sąjungos suvartojimas**

(89) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, laikinojo reglamento 137–139 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4.3. **Importas iš nagrinėjamųjų šalių**

4.3.1. *Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas*

(90) Kadangi pastabų dėl suminio importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimo negauta, laikinojo reglamento 140–143 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4.3.2. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(91) Brazilijos Vyriausybė teigė, kad pagal ADS pagrindiniai kriterijai atliekant priverstinio kainų mažinimo tyrimą yra importo dempingo kaina ir panašaus produkto kainos importuojančioje valstybėje narėje apskritai ir kad nei ADS 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse, nei jokioje kitoje susitarimo nuostatoje nėra jokio pagrindo neįtraukti importo iš bendrovių, kurios nėra atrinkti gamintojai ir (arba) eksportuotojai, nes jis laikomas importu dempingo kaina. Taip pat, pasak Brazilijos Vyriausybės, atliekant priverstinio kainų mažinimo analizę, nė viena ADS nuostata neleidžia apskaičiuojant importuojančios narės panašaus produkto kainą neįtraukti sandorių tarp susijusių šalių arba bet kokios kitos rūšies pardavimo, kuris nelaikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis. Šiuo atžvilgiu Brazilijos Vyriausybė rėmėsi kolegijų sprendimais bylose „EB. Tvirtinimo detalės (Kinija)“ ir „Marokas. Galutinės antidempingo priemonės pratybų sąsiuviniams (Tunisas)“.

([10]) https://corporate.arcelormittal.com/media/press-releases/arcelormittal-completes-investment-agreement-with-invitalia, žiūrėta 2022 m. rugpjūčio 28 d.

(92) Be to, Brazilijos Vyriausybė teigė, kad iš laikinojo reglamento 151 konstatuojamosios dalies ([11]) formuluotės matyti, jog priverstinio kainų mažinimo analizė Kinijos ir Brazilijos atžvilgiu buvo atlikta dėl kiekvienos šalies atskirai, nors pagal laikinojo reglamento 33 konstatuojamąją dalį „Komisija nusprendė bendrai vertinti importą iš nagrinėjamųjų šalių, kad būtų galima atlikti pirmiau minėtose konstatuojamosiose dalyse apibūdintą analizę“. Brazilijos Vyriausybės supratimu, susumavus importą žalai nagrinėti, turėtų būti taikoma ta pati procedūra, susijusi su visais ADS 3 straipsnyje reikalaujamais tyrimais, įskaitant poveikį kainoms, ir šiuo atžvilgiu nurodė kolegijos sprendimą byloje „EB. Vamzdelių arba vamzdžių jungiamosios detalės“.

(93) Brazilijos Vyriausybė paprašė Komisijos patikslinti, ar ji teisingai supranta tyrimo faktus, ir, jei taip, atlikti tokį skaičiavimų koregavimą:

— atsižvelgti į viso Sąjungos gamintojų panašaus produkto pardavimo kainą, įskaitant susijusių šalių tarpusavio operacijas;

— atsižvelgti į visą tiriamojo produkto importą iš Kinijos ir Brazilijos, neatsižvelgiant į gamintojų ir (arba) eksportuotojų atranką pagal ADS 6 straipsnio 10 dalį, ir

— vertinant importo dempingo kainomis poveikį panašių produktų kainoms vidaus rinkoje, susumuoti importą iš visų tiriamų kilmės šalių (Kinijos ir Brazilijos).

(94) Komisija pabrėžė, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 186 ir 194 konstatuojamosiose dalyse, Sąjungos pramonės kainos tiriamuoju laikotarpiu labai smuko dėl importo dempingo kaina iš Brazilijos ir Kinijos, todėl nagrinėjamuoju laikotarpiu didėjo finansiniai nuostoliai. Priešingai, Brazilijos Vyriausybės argumentuose daugiausia dėmesio skiriama kitam kainų palyginimo standartui, t. y. priverstiniam kainų mažinimui (žr. 91–92 konstatuojamąsias dalis). Taigi Komisija ir toliau tvirtino, kad nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos kainos Sąjungos rinkoje buvo smukdomos. NET jei Brazilijos Vyriausybės argumentai būtų susiję su kainų smukdymu, byloje nėra informacijos, kad neatrinktų Sąjungos gamintojų kainos iš esmės skirtųsi nuo atrinktų gamintojų kainų, todėl išvados dėl kainų smukdymo būtų kitokios. Iš tiesų, vien palyginus laikinojo reglamento 5 ir 6 lentelėse pateiktas importo kainas ir Sąjungos kainas matyti, kad importo kainos buvo mažesnės už Sąjungos kainas (žr. laikinojo reglamento 149 konstatuojamąją dalį). Taigi Komisija, atlikdama poveikio kainoms analizę, atsižvelgė į viso importo poveikį viso Sąjungos pramonės pardavimo kainoms. Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad atranka numatyta pagrindiniame reglamente ir atitinkamose PPO ADS nuostatose, kai yra daug šalių, todėl tyrimas gali apsiriboti pagrįstu tipiškų šalių skaičiumi, kad būtų galima padaryti pagrįstas išvadas. Brazilijos Vyriausybės nurodyta bylų nagrinėjimo praktika nepagrindė teiginio, kad pagrįstos išvados dėl atrinktų bendrovių negali būti naudojamos išvadoms dėl likusios pardavimo ir importo dalies padaryti. Todėl šie Brazilijos Vyriausybės tvirtinimai buvo atmesti.

(95) Dėl teiginių, susijusių su priverstiniu kainų mažinimu ir priverstiniam kainų mažinimui apskaičiuoti naudotu Sąjungos pramonės pardavimu, Komisija patvirtino, kad atrinktų eksportuojančių gamintojų importuojamo elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno pardavimas buvo lyginamas tik su tos pačios rūšies produkto Sąjungos pramonės pardavimu. Šiuo atžvilgiu Komisija apskaičiavo priverstinį kainų mažinimą visam importui iš nagrinėjamųjų šalių ir kartu atliko poveikio kainoms analizę. Rezultatas – priverstinis kainų mažinimas svyravo nuo 1,9 % iki 21,8 %, t. y. abiejų šalių svertinis vidurkis buvo 11,2 %.

(96) Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos Vyriausybė pakartojo savo tvirtinimą, kad Komisija turėjo atsižvelgti į pardavimo sandorius tarp susijusių šalių. Brazilijos Vyriausybė taip pat teigė, kad apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis taip pat turėjo būti atsižvelgta į neatrinktų Sąjungos ir eksportuojančių gamintojų pardavimą. Brazilijos Vyriausybė nurodė kolegijos ataskaitą, kurioje kolegija nepritarė tyrimą atliekančios institucijos metodui apskaičiuoti vidaus pramonės kainas priverstinio kainų mažinimo tikslais, nes buvo nustatyta, kad kainos nebuvo pelningos ([12]). Komisija nesuprato, kaip ši ataskaita susijusi su Brazilijos Vyriausybės teiginiu, kad apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą taip pat turėjo būti atsižvelgta į pardavimo sandorius tarp susijusių šalių. Bet kuriuo atveju ši kolegijos ataskaita nebuvo patvirtinta. Be to, kaip paaiškinta 94 konstatuojamojoje dalyje, Komisija turėjo teisę atlikti atranką ir remtis pagrįstomis išvadomis dėl atrinktų bendrovių darydama išvadas dėl likusios pardavimo ir importo dalies. Todėl ji šį tvirtinimą atmetė. Bet kuriuo atveju, norėdama išanalizuoti importo dempingo kainomis poveikį Sąjungos pramonei, Komisija laikėsi nuomonės, kad laikinojo

([11]) Brazilijos Vyriausybė klaidingai nurodė laikinojo reglamento 158 konstatuojamąją dalį.

([12]) WT/DS578/R, „Marokas. Galutinės antidempingo priemonės mokykliniams pratybų sąsiuviniams iš Tuniso“, 2021 m. liepos 27 d. kolegijos ataskaita, 7.207 punktas.

reglamento 186, 188, 193, 194 ir 208 konstatuojamosiose dalyse nustatytas kainų smukdymas jau yra pakankamas rodiklis. Nustatytas kainų smukdymas makrolygiu taip pat buvo patvirtintas nustačius, kad tiriamuoju laikotarpiu kiekvienas atrinktas eksportuojantis gamintojas vykdė didelį priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis. Kaip nurodyta 185 konstatuojamojoje dalyje, pardavimo mažesnėmis kainomis maržos svyravo nuo 23,9 % iki 53,2 %, t. y. abiejų šalių svertinis vidurkis buvo 37,7 %. Be to, kaip nurodyta laikinojo reglamento 9 lentelėje, tiriamuoju laikotarpiu vidutinė Sąjungos pramonės pardavimo kaina Sąjungos rinkoje buvo [780–910] EUR už toną, o vieneto gamybos sąnaudos – [840–980] EUR už toną. Todėl dėl kainų smukdymo Sąjungos pramonė pardavinėjo už kainas, kurios nepadengė net gamybos sąnaudų, jau nekalbant apie normalų pelno dydį. Todėl galutiniame etape buvo patvirtintos išvados dėl importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių kainų smukdymo.

(97) Komisija pažymėjo, kad jau vien šių vienareikšmiškų išvadų dėl didelio kainų smukdymo teisiškai pakanka patvirtinti, kad importas dempingo kaina padarė didelę žalą Sąjungos pramonei. Tokiomis aplinkybėmis nėra teisinio reikalavimo atlikti atskirą analizę ir daryti išvadas dėl priverstinio kainų mažinimo, nes tai yra alternatyvus poveikio kainoms analizės metodas pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalį. Todėl, nepaisant laikinajame reglamente pateiktų išvadų dėl priverstinio kainų mažinimo, atsižvelgiant į minėtas išvadas dėl kainų smukdymo, tyrimo rezultatams nustatyti nereikalinga kainų mažinimo analizė ir išvados. Be to, neseniai priimtuose sprendimuose Bendrasis Teismas patvirtino, kad Komisijos atlikta didelio kainų smukdymo analizė yra priemonė vertinant poveikį kainoms pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalį ([13]). Atsižvelgiant į tai, šalių pastabos dėl priverstinio kainų mažinimo taip pat neturi tikslo. Vis dėlto, siekdama išsamumo, Komisija nusprendė aptarti suinteresuotųjų šalių tvirtinimus.

(98) Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos Vyriausybė nesutiko su Komisijos teiginiu, kad išvados dėl priverstinio kainų mažinimo nėra būtinos tyrimo rezultatams, nes, Brazilijos Vyriausybės teigimu, žalos skirtumas buvo pagrįstas priverstiniu kainų mažinimu. Tačiau, kaip paaiškinta 6.1 ir 6.2 skirsniuose, kitaip nei teigia Brazilijos Vyriausybė, žalos skirtumas buvo pagrįstas ne nustatytu priverstiniu kainų mažinimu, o kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo, išskyrus bendrovę „Jintai“, kurios žalos skirtumas buvo lygus nustatytam dempingo skirtumui, priverstinio pardavimo mažesne kaina skirtumu.

(99) Dėl Brazilijos Vyriausybės teiginio, kad Komisija turėtų atsižvelgti į viso panašaus produkto pardavimo Sąjungos rinkoje kainą, įskaitant susijusių šalių sandorius, Komisija pažymėjo, kad atlikdama tyrimus ji renka visą informaciją, įskaitant susijusių šalių pardavimo kainas. Atsižvelgdama į tai, Komisija taip pat prašo Sąjungos gamintojų paaiškinti pardavimo sandorių su susijusiomis šalimis sandorių kainodaros politiką. Jei tokiam pardavimui įtakos turi ryšys ir jo kainos neatitinka įprastų rinkos sąlygų, į jį neatsižvelgiama atliekant priverstinio kainų mažinimo analizę, nes šis ryšis pakenktų gautiems skaičiavimams. Priešingai, jei susijusių šalių pardavimas yra vykdomas įprastomis rinkos sąlygomis ir atspindi rinkos sandorį, į jį galima visiškai atsižvelgti apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą (su sąlyga, kad nėra jokių koregavimų, susijusių su prekybos lygiu). Šis požiūris visiškai atitinka pagrindinio reglamento taisykles ir PPO jurisprudenciją, kurią cituoja Brazilijos Vyriausybė. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(100) „Baosteel“ iškėlė procedūrinį ir teisės į gynybą klausimą, susijusį su Komisijos faktų atskleidimo dokumentu, kuriame Sąjungos pramonės vieneto pardavimo kainos ir tikslinės vieneto kainos, kuriomis remiamasi atliekant šiuos skaičiavimus, pateiktos plačiais intervalais, o tie intervalai nustatyti neatsižvelgiant į skirtingų PKN kainų skirtumą, todėl bendrovė negalėjo pateikti reikšmingų pastabų. Kadangi priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis suma apskaičiuojama kaip eksportuotojo CIF vertės ir Sąjungos pramonės tikslinės kainos skirtumas, prasmingai neatskleidus pastarosios informacijos, eksportuotojai negalėtų patikrinti Komisijos atliktų priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo skaičiavimų tikslumo. Bendrovė „Jintai“ išreiškė panašų susirūpinimą.

(101) Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė, kad dėl 86 konstatuojamojoje dalyje jau paaiškintų konfidencialumo sumetimų duomenis būtina pateikti intervalais. Gavusi „Baosteel“ reikalavimą, Komisija patikslino intervalus, atsižvelgdama į skirtingų PKN kainų skirtumus.

([13]) Žr. 2022 m. rugsėjo 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Methanol Holdings (Trinidadas)/Komisija*, T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, 100 punktą ir 2022 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Nevinnomysskiy Azot ir NAK „Azot“/Komisija*, T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, 195, 261–268 punktus.

(102) Be to, „Baosteel“ paprašė Komisijos patikslinti, ar ji lygino kainas tuo pačiu prekybos lygiu. Visų pirma, „Baosteel“ teigė, kad kadangi Komisija išskaičiavo eksportuotojo PBA išlaidas ir susijusių prekiautojų pelną, ji privalo tą patį padaryti ir Sąjungos gamintojo atžvilgiu, jei jis parduoda nagrinėjamąjį produktą Sąjungos rinkoje per susijusius prekiautojus.

(103) „Jintai“ taip pat teigė, kad Komisija, apskaičiuodama priverstinio kainų mažinimo skirtumą, nepalygino to paties prekybos lygio kainų. „Jintai“ teigimu, atlikdama kainų palyginimą apskaičiuojant žalą, kai buvo lyginamos kainos, kurias atrinkti Sąjungos gamintojai taikė tiesiogiai parduodami nepriklausomiems pirkėjams, ir kainos, kurias tokiems pirkėjams taikė susiję šių gamintojų pardavimo subjektai, Komisija atsižvelgė į išpūstą ir todėl „Jintai“ nepalankią šio produkto kainą. Kitaip tariant, atsižvelgusi į tam tikrus atrinktų Sąjungos gamintojų kainų elementus, susijusius su kitu prekybos lygiu nei tas, kurį ji naudojo palyginimui (gamintojo kaina EXW sąlygomis), Komisija neatliko teisingo palyginimo apskaičiuodama „Jintai“ priverstinio kainų mažinimo skirtumą. „Jintai“ teigė, kad, jei būtų teisingai ir tinkamai lyginama tuo pačiu prekybos lygiu, „Jintai“ priverstinio kainų mažinimo skirtumas greičiausiai būtų gerokai mažesnis nei 0 %. Todėl „Jintai“ prašė Komisijos atlikti tinkamą ir sąžiningą prekybos lygio palyginimą, kad būtų nustatytas teisingas „Jintai“ kainų per didelio sumažinimo skirtumas, ir šiuo atžvilgiu rėmėsi Teisingumo Teismo sprendimais *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija* ([14]) ir *Giant Electric Vehicle Kunshan / Komisija* ([15]).

(104) Komisija visų pirma pažymėjo, kad analizę dėl priverstinio kainų mažinimo papildo jos atskiros išvados dėl kainų smukdymo, išsamiai išdėstytos laikinojo reglamento 185, 186 ir 194 konstatuojamosiose dalyse. Kaip paaiškinta 97 konstatuojamojoje dalyje, vien šių išvadų dėl didelio kainų smukdymo teisiškai pakanka, kad būtų įrodytas neigiamas poveikis Sąjungos pramonės nustatytoms kainoms. Vis dėlto, kaip paaiškinta toje konstatuojamojoje dalyje, Komisija, siekdama išsamumo, išnagrinėjo argumentus dėl priverstinio kainų mažinimo.

(105) Dėl „Baosteel“ teiginio apie koregavimą dėl Sąjungos gamintojų susijusių prekiautojų PBA išlaidų ir pelno Komisija patvirtino, kad atlikdama priverstinio kainų mažinimo skaičiavimus tokio koregavimo neatliko. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 150 ir 151 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atliko keletą kitų koregavimų, kad užtikrintų teisingą palyginimą tuo pačiu prekybos lygiu. Dėl to Sąjungos pramonės kainos atitiko gamintojo kainas EXW sąlygomis, o eksportuojančių gamintojų importo kainos – CIF kainas Sąjungos pasienyje ([16]). Tačiau Komisija atliko modeliavimą apskaičiuodama priverstinį kainų mažinimą tiek taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, tiek jos netaikant pagal analogiją „Baosteel“ pardavimui, ir nustatė, kad abiem atvejais „Baosteel“ priverstinis kainų mažinimas buvo didelis, o mažiausias lygis buvo 7,5 %. Todėl, priešingai nei teigia „Baosteel“, net ir neatėmus pagal 2 straipsnio 9 dalį „Baosteel“ susijusių prekiautojų PBA išlaidų ir pelno, buvo nustatytas didelis priverstinis kainų mažinimas.

(106) Dėl bendrovės „Jintai“ Komisija nurodė, kad, kadangi šis eksportuojantis gamintojas neeksportavo tiriamojo produkto per susijusius pardavimo subjektus, jo eksporto kaina nebuvo koreguojama pagal analogiją taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį. Šiuo atveju Komisija taip pat nemanė, kad tikslinga koreguoti Sąjungos gamintojų pardavimą. Komisija pažymėjo, kad siekiant užtikrinti kainų palyginimo simetriškumą, atitinkamos kainos turėtų apimti kuo daugiau tų pačių elementų, taip pat atspindėti tą patį prekybos lygį, kiek tai įmanoma. Kalbant apie pirmąjį aspektą, „Jintai“ eksporto kaina atspindėjo tiesioginį Kinijos juridinio asmens pardavimą nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Vienas atrinktas gamintojas Sąjungoje tiesiogiai pardavinėjo galutiniams pirkėjams, o jo kaina atspindėjo tuos pačius elementus, kaip ir „Jintai“ kaina. Kiti du atrinkti Sąjungos gamintojai priklausė „Arcelor Mittal“ grupei. Abiejų jų produkcija nebuvo tiesiogiai parduodama gaminančių subjektų, o buvo parduodama per susijusius subjektus. Komisija nustatė, kad gaminantys subjektai neturėjo savo pardavimo struktūros, bet turėjo pasikliauti savo susijusiais parduodančiais subjektais, kad galėtų vykdyti pardavimą. Kitaip tariant, su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusios sąnaudos buvo padalytos tarp gaminančių subjektų, kurie padengė tik gamybos sąnaudas, o susiję pardavimo subjektai, įsikūrę skirtingose valstybėse narėse,

([14]) 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija*, T-301/16, EU:T:2019:234, 184 punktas.

([15]) 2022 m. balandžio 27 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Giant Electric Vehicle Kunshan / Komisija*, T-242/19, EU:T:2022:259, 89 ir 90 punktai.

([16]) Pavyzdžiui, dėl muitų ir išlaidų po importo, taip pat koregavimus dėl nuolaidų ir lengvatų.

padengė pardavimo ir rinkodaros sąnaudas. Gaminantis subjektas nepatyrė jokių pardavimo išlaidų, o „Arcelor Mittal“ pardavimų skyrių sudarė tik atskiri juridiniai pardavimo subjektai. Su „Arcelor Mittal“ grupės pardavimu susijusias PBA išlaidas ir pelną patyrė susiję parduodantys subjektai, parduodami produktus Sąjungos pirkėjams. Siekdama užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija atsižvelgė į Sąjungos pirkėjams parduodančio subjekto kainą, nes ši kaina atspindėjo tas pačias gamybos ir rinkodaros sąnaudas, kurios atsispindėjo „Jintai“, kuri, kaip ir kitas atrinktas Sąjungos gamintojas, ir gamino, ir pardavinėjo per vieną subjektą, eksporto kainoje. Neatsižvelgus į „Arcelor Mittal“ grupės susijusio parduodančio subjekto kainą, būtų sumažinta faktinė kaina, nes ji neatspindėtų būtinų subjekto pardavimo nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje sąnaudų. Susiję Sąjungos pramonės ir „Jintai“ parduodantys subjektai vykdė panašias pardavimo funkcijas, nes 1) abu turėjo surasti pirkėjus Sąjungoje, 2) pasirašyti pardavimo sutartis ir 3) užtikrinti pristatymą, sąskaitų faktūrų apmokėjimą ir pan. Todėl, remiantis sprendimais bylose *Hansol* ([17]), *CRIA ir CCCMC* ([18]) bei *Giant Electric Vehicles* ([19]), šis kainų palyginimas atspindėjo atitinkamas ekonomines realijas ir atitinkamus atitinkamų subjektų vaidmenis tiek eksporto, tiek ES pusėje, ir tuo metu, kai abu subjektai konkuruoja Sąjungos rinkoje.

(107) Vis dėlto, net darant prielaidą, kad patenkinus „Jintai“ prašymą (t. y. kad Komisija, apskaičiuodama priverstinį kainų mažinimą, pagal analogiją taikydama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį pakoreguotų Sąjungos pramonės pardavimą), nebūtų nustatytas priverstinis kainų mažinimas šio eksportuojančio gamintojo atžvilgiu, tai nepakeistų Komisijos nustatyto priverstinio kainų mažinimo Kinijos ir abiejų nagrinėjamųjų šalių atžvilgiu. Iš tiesų „Jintai“ eksportas į Sąjungą sudaro tik 6,3 % viso eksporto į Sąjungą ir tik 11,6 % atrinktų bendrovių eksporto. Taigi, net jei „Jintai“ eksporto kainos nebūtų priverstinai mažinamos, išvados dėl priverstinio kainų mažinimo būtų patvirtintos remiantis kito atrinkto eksportuojančio Kinijos ir abiejų nagrinėjamųjų šalių atrinktų eksportuojančių gamintojų duomenimis. Taip pat bet kokia išvada dėl „Jintai“ priverstinio kainų mažinimo lygio neturėtų įtakos Komisijos išvadoms dėl kainų smukdymo, kaip jau minėta 97 ir 104 konstatuojamosiose dalyse. Iš tiesų „Jintai“ kainoms buvo būdingas labai didelis priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis lygis (žr. 185 konstatuojamąją dalį).

4.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.4.1. *Bendrosios pastabos*

(108) Po pirminio faktų atskleidimo CISA teiravosi, ar į makroekonominių rodiklių duomenis įtraukti su „Acciaierie d'Italia“ susiję duomenys. Komisija atsakė teigiamai.

(109) Todėl laikinojo reglamento 153–157 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

(110) Po pirminio faktų atskleidimo CISA paprašė Komisijos patvirtinti, ar ji užtikrino, kad visi gamintojai, įskaitant „Acciaierie d'Italia“, iš tiesų buvo įtraukti į atitinkamus makroekonominių rodiklių duomenų rinkinius, ir nurodė, kad vien „Acciaierie d'Italia“ tenka [5–15] % viso nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo Sąjungoje, o tai viršija nereikšmingą lygį.

(111) Šiuo atžvilgiu Komisija patvirtino, kad su „Acciaierie d'Italia“ susiję duomenys buvo įtraukti į makroekonominius rodiklius.

([17]) 2022 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Hansol Paper*, C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370, 95–114 punktai.

([18]) 2022 m. gegužės 4 d. Bendrojo Teismo sprendimas *China Rubber Industry Association (CRIA) ir China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) / Europos Komisija*, ECLI:EU:T:2022:266, 139–140 punktai.

([19]) Žr. 15 išnašą.

4.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(112) Kadangi pastabų dėl gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo negauta, laikinojo reglamento 158–160 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(113) Kadangi pastabų dėl pardavimo apimties ir rinkos dalies negauta, laikinojo reglamento 161 ir 162 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.2.3. Užimtumas ir našumas

(114) Kadangi pastabų dėl užimtumo ir našumo negauta, laikinojo reglamento 163 ir 164 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.2.4. Augimas

(115) Kadangi pastabų dėl augimo negauta, laikinojo reglamento 165–167 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.2.5. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo

(116) Po pirminio faktų atskleidimo Brazilijos Vyriausybė teigė, kad Komisija, vertindama dempingo skirtumo dydį, tiesiog pakartojo išvadas, kurios jau buvo padarytos atliekant kitus tyrimus. Pavyzdžiui, išvada, kad dempingo skirtumai yra didesni už *de minimis* ribą, jau yra pateikta laikinojo reglamento 141 konstatuojamojoje dalyje, susijusioje su susumuoto importo vertinimu, ir gali būti padaryta dėl pačių laikinųjų priemonių taikymo. Be to, importo dempingo kaina apimties ir kainos analizė buvo atlikta pagal susitarimo dėl antidempingo 3.1, 3.2 ir 3.5 straipsnius ir pateikta laikinojo reglamento 144–152 konstatuojamosiose dalyse. Todėl nebuvo atlikta jokia konkreti dempingo skirtumo dydžio analizė. Todėl Brazilijos Vyriausybė paprašė Komisijos išnagrinėti šį veiksnį neatsiejant jo nuo kitų Susitarimo dėl antidempingo 3 straipsnyje nurodytų rodiklių.

(117) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad nagrinėjant dempingo skirtumo dydį reikia patikrinti, ar, atsižvelgiant į importo dempingo kaina apimtį ir kainą, poveikis Sąjungos pramonei negali būti laikomas nereikšmingu.

(118) Komisija priminė, kad visi dempingo skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Nagrinėjamuoju laikotarpiu ir tiriamuoju laikotarpiu importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis buvo didelė, o importo dempingo kaina kainų poveikis Sąjungos pramonės kainoms buvo priverstinis kainų mažinimas ir kainų smukdymas. Todėl, atsižvelgiant į importo dempingo kaina apimtį ir kainą, faktinių dempingo skirtumų poveikis negali būti laikomas nereikšmingu ir netgi buvo didelis, kaip Komisija padarė išvadą laikinojo reglamento 168 konstatuojamojoje dalyje.

(119) Todėl laikinojo reglamento 168 ir 169 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(120) Kadangi pastabų dėl kainų ir kainoms poveikio turinčių veiksnių negauta, laikinojo reglamento 170–172 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

(121) Kadangi pastabų dėl darbo sąnaudų negauta, laikinojo reglamento 173 ir 174 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.3.3. Atsargos

(122) Kadangi pastabų dėl atsargų negauta, laikinojo reglamento 175 ir 176 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(123) Kadangi pastabų dėl pelningumo, pinigų srauto, investicijų, investicijų grąžos ir pajėgumo padidinti kapitalą negauta, laikinojo reglamento 177–182 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

4.4.4. *Išvada dėl žalos*

(124) Po pirminio faktų atskleidimo CISA ir „Eviosys“ teigė, kad Sąjungos pramonė nepatyrė materialinės žalos, o bet kokį neigiamą ekonominį poveikį Sąjungos pramonei iš tikrųjų lėmė kiti veiksniai, pavyzdžiui, COVID-19 pandemijos poveikis. Po galutinio faktų atskleidimo CISA pakartojo savo tvirtinimus.

(125) Pirma, CISA ir „Eviosys“ nurodė, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu iš tikrųjų padidėjo, o Sąjungos suvartojimas mažėjo.

(126) Antra, dėl makroekonominių rodiklių CISA pažymėjo, kad nė dėl vieno iš jų negalima teigti, jog Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala. Ji nurodė, kad gamybos pajėgumų ir pardavimo vidaus rinkoje lygiai buvo pastovūs, nors vartojimas mažėjo, taigi tai rodo aiškų rinkos dalių padidėjimą. Be to, Sąjungos pramonė akivaizdžiai sugebėjo padidinti dirbančių asmenų skaičių, o tai taip pat rodo, kad materialinė žala nebuvo padaryta.

(127) Trečia, kalbant apie mikroekonominius rodiklius, CISA pažymėjo, kad nuo nagrinėjamojo laikotarpio iki tiriamojo laikotarpio Sąjungos pardavimo kaina nesumažėjo, o tarpiniu laikotarpiu tik šiek tiek svyravo. „Eviosys“ taip pat nurodė, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainos apskritai išliko stabilios, ir nesutiko su Komisijos išvada, kad Sąjungos pramonė „negalėjo padidinti pardavimo kainų, kad padengtų padidėjusias gamybos sąnaudas“, ir kad tai tariamai lėmė „importo daromas kainų spaudimas“. Šiuo atžvilgiu „Eviosys“ teigė, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu mažėjanti paklausa kartu su COVID-19 pandemijos poveikiu neleido Sąjungos pramonei padidinti pardavimo kainų.

(128) Ketvirta, CISA atkreipė dėmesį į pelningumo rodiklių svyravimus, nepaisant to, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis padidėjo. Šiuo atžvilgiu CISA suabejojo Sąjungos pramonės sprendimu tęsti dideles investicijas, nors Sąjungos suvartojimas akivaizdžiai nedidėjo, ir paprašė Komisijos paaiškinti tikslius teisinius reikalavimus, pagal kuriuos Sąjungos pramonė turi investuoti, ir užtikrinti investicijų tinkamumą nagrinėjamojo produkto atžvilgiu. CISA taip pat pažymėjo, kad padidėjusios gamybos sąnaudos visiškai nesusijusios su eksportu iš Kinijos, todėl Komisija tai turėtų laikyti priežastinį ryšį nutraukiančiu veiksniu.

(129) Be to, CISA teigė, kad, priešingai nei laikinajame reglamente nurodyti pelningumo lygiai, atitinkamos rinkos perspektyvos apskritai laikomos labai teigiamomis. CISA pateikė nuorodą į tam tikrus straipsnius ([20]) ir pažymėjo, kad visi trys atrinkti gamintojai (du iš jų priklausantys tai pačiai grupei) šiuose straipsniuose yra aiškiai paminėti, nurodant, kad „Arcelor Mittal“ praėjusiais metais pardavimą padidino 44 %, o 2021 m. gruodžio mėn. „ThyssenKrupp“ ketvirčio pajamos buvo 39 % didesnės, palyginti su tuo pačiu laikotarpiu praėjusiais metais.

([20]) Žr. 2022 m. vasario 10 d. straipsnį „*ArcelorMittal earnings skyrocket, foresees supportive 2022 conditions*“, skelbiamą adresu https://www.kallanish.com/en/news/steel/market-reports/article-details/arcelormittal-sees-2022-market-conditions-supportive-0222/; 2022 m. vasario 10 d. straipsnį „*Thyssenkrupp cashes in on higher steel prices*“, skelbiamą adresu https://eurometal.net/thyssenkrupp-cashes-in-on-higher-steel-prices/; 2022 m. kovo 10 d. straipsnį „*ES mills lift HRC further amid cost escalation*“, skelbiamą adresu https://eurometal.net/eu-mills-lift-hrc-further-amid-cost-escalation/.

(130) Po galutinio faktų atskleidimo CISA pakartojo savo tvirtinimą, kad Komisija turėtų įvertinti tariamai didelį „Arcelor Mittal“ ir „ThyssenKrupp“ pelningumą, pasiektą po tiriamojo laikotarpio. Be to, CISA ir CANPACK teigė, kad importo iš Kinijos ir Brazilijos kainos po tiriamojo laikotarpio labai padidėjo ir kad Komisija turėtų į tai atsižvelgti.

(131) Komisija su šiais tvirtinimais nesutiko. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 183 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamuoju laikotarpiu pablogėjo tiek makroekonominiai, tiek mikroekonominiai rodikliai. Nors nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pardavimo apimtis apskritai išliko stabili ir jos rinkos dalis šiek tiek padidėjo, Sąjungos pramonės finansinė padėtis pablogėjo daugiausia dėl padidėjusių gamybos sąnaudų, kurių nepavyko padengti atitinkamai padidinus pardavimo kainas. Dėl didelio kainų smukdymo, kurį lėmė importas dempingo kaina, nuo 2019 m. patirta nuostolių, kurie tiriamuoju laikotarpiu dar labiau padidėjo. Nors nagrinėjamuoju laikotarpiu darbuotojų skaičius padidėjo, šis padidėjimas daugiausia įvyko 2019 ir 2020 m. Tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės darbuotojai buvo atleidžiami iš darbo.

(132) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 187 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamuoju laikotarpiu pelningumas, pinigų srautas ir investicijų grąža labai pablogėjo. Tai neigiamai paveikė Sąjungos pramonės gebėjimą pačiai finansuoti veiklą, atlikti būtinas investicijas ir pritraukti kapitalo, taigi trukdė jai augti ir net kėlė grėsmę jos išlikimui.

(133) Dėl investicijų, atliktų siekiant laikytis teisinių reikalavimų, Komisija nurodė, kad šios investicijos yra susijusios su aplinkosaugos ir socialiniais įpareigojimais ir nėra susijusios su gamybos pajėgumų didinimu.

(134) Rinkos perspektyvos, importo kainų pokyčiai ir tariamas Sąjungos gamintojų pelningumas, pasiektas pasibaigus CISA ir CANPACK nurodytam tiriamajam laikotarpiui, nėra svarbūs vertinant tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės patirtą žalą.

(135) Po galutinio faktų atskleidimo CISA susiejo darbuotojų skaičiaus padidėjimą su Komisijos paaiškinimu, kad atliktos investicijos buvo susijusios su aplinkosaugos ir socialiniais standartais, teigdama, kad dėl tokių investicijų nebūtų reikėję didinti darbuotojų skaičiaus. Be to, ji paprašė Komisijos išsamiau paaiškinti tikslią pramonės investicijų, kurių reikėjo aplinkosaugos ir socialiniams įsipareigojimams įvykdyti, apimtį ir sumas.

(136) Komisija nesusiejo užimtumo padidėjimo su atliktomis investicijomis. Iš tiesų, kaip nurodyta 131 konstatuojamojoje dalyje, užimtumas daugiausia padidėjo 2019 ir 2020 m., o nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio sumažėjo 8,9 %. Tuo pat metu tiriamuoju laikotarpiu investicijos toliau didėjo. Komisija taip pat pažymėjo, kad ji negalėjo atskleisti tikslios atrinktų bendrovių investicijų apimties ir sumos, nes tai yra konfidenciali informacija. Tačiau, kaip jau nurodyta 133 konstatuojamojoje dalyje, šios investicijos buvo susijusios ne su gamybos pajėgumų didinimu, o su jau esamų pajėgumų pritaikymu ir (arba) pakeitimu.

(137) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei daryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje. Todėl Komisija atmetė suinteresuotųjų šalių teiginius dėl materialinės žalos nebuvimo ir patvirtino laikinojo reglamento 183–188 konstatuojamąsias dalis.

(138) Tvirtinimai dėl kitų žalą darančių veiksnių nagrinėjami 5 skirsnyje.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

5.1.1. *Importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis*

(139) Po pirminio faktų atskleidimo CISA teigė, kad nagrinėjamųjų šalių užimamos rinkos dalys, kurios niekada neviršijo 18 %, o vėliau tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo, negali būti laikomos pernelyg didelėmis.

(140) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 192 konstatuojamojoje dalyje, importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis padidėjo nuo 13,1 % 2018 m. iki 15,4 % tiriamuoju laikotarpiu. Komisija laikėsi nuomonės, kad tokia rinkos dalis yra didelė ir, atsižvelgiant į nustatytus kainų lygius, gali daryti poveikį Sąjungos pramonei, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą ir patvirtino laikinojo reglamento 190–192 konstatuojamąsias dalis.

5.1.2. *Importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių kaina ir poveikis kainoms*

(141) Po pirminio faktų atskleidimo „Eviosys“ teigė, kad nėra įrodymų, jog importas iš nagrinėjamųjų šalių darytų spaudimą kainoms, o Sąjungos gamintojų kainos, atrodo, nesiskyrė nuo Kinijos ar Brazilijos kainų, ir tai leidžia manyti, kad pastarosios nedarė joms poveikio.

(142) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 193 konstatuojamojoje dalyje, vidutinė importo iš nagrinėjamųjų šalių kaina buvo gerokai mažesnė už vidutines Sąjungos pramonės pardavimo kainas Sąjungos rinkoje, o dėl šio importo Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos vidutiniškai 11,2 %. Didelė importo mažomis kainomis apimtis sumažino Sąjungos pramonės kainas, kurios negalėjo padengti gamybos sąnaudų, ir dėl to patirta nuostolių.

(143) Be to, nepriklausomai nuo to, ar Sąjungos pramonės kainos atitiko Kinijos ir Brazilijos kainas, ar ne, akivaizdu, kad importas iš nagrinėjamųjų šalių mažomis kainomis mažino Sąjungos pramonės kainas ir todėl darė neigiamą poveikį kainoms. Tai, kad kainos buvo smukdomos, yra pakankamas pagrindas atliekant poveikio kainoms analizę pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalį daryti išvadą, kad importo dempingo kaina kainos turėjo didelį neigiamą poveikį Sąjungos kainoms. Todėl tvirtinimas buvo atmestas, o laikinojo reglamento 193 konstatuojamoji dalis patvirtinta.

5.1.3. *Importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastinis ryšys*

(144) Po pirminio faktų atskleidimo „Eviosys“ pakartojo savo teiginį, kad importas iš nagrinėjamųjų šalių negalėjo padaryti jokios žalos, ir pakartojo, kad konkurencinis ryšys tarp Sąjungos pramonės parduodamų ir iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų produktų yra labai menkas dėl tokių veiksnių, kaip žemesnis kokybės lygis ir netinkamumas tam tikroms reikmėms, ilgesnis laukimo laikas ir didesnės transporto išlaidos, taip pat ribotas klientų aptarnavimas, o tai taip pat paaiškina skirtingas kainas ir tai, kad jos paprastai yra mažesnės už Sąjungos pramonės pardavimo kainas.

(145) Tačiau „Eviosys“ nepateikė naujų įrodymų savo teiginiams pagrįsti. Todėl laikinojo reglamento 194–197 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

(146) Po pirminio faktų atskleidimo Brazilijos Vyriausybė pažymėjo, kad preliminariai nustatyta nežalinga kaina yra [850–990] EUR už toną. Atsižvelgiant į tai, kad ši vertė yra didesnė už importo iš netirtų kilmės šalių kainą (822 EUR už toną), o importo iš netirtų kilmės šalių apimtis yra didesnė nei importo iš Brazilijos ir Kinijos apimtis, Komisija turėtų pripažinti importo iš netirtų kilmės šalių poveikį kuris gali būti vertinamas kaip dar vienas galimas žalos veiksnys. Todėl jų žalingas poveikis turi būti atskirtas nuo tariamo importo dempingo kaina poveikio.

(147) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 199 konstatuojamojoje dalyje, importo iš kitų trečiųjų šalių apimtis ir rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo atitinkamai 23 % ir 21 %, o vidutinė importo kaina išliko artima vidutinei Sąjungos pramonės pardavimo kainai ir buvo gerokai didesnė už vidutinę importo iš nagrinėjamųjų šalių kainą. Atsižvelgiant į tai buvo aišku, kad bet kokią Sąjungos pramonės patirtą materialinę žalą padarė nagrinėjamojo produkto importas, dėl kurio kainų lygis išliko žemas. Nors negalima atmesti galimybės, kad kiti importo šaltiniai, nustačius nagrinėjamojo produkto importui taikomus muitus, būtų padarę žalą Sąjungos pramonei, akivaizdu, kad jie nebuvo priežastis, galinti susilpninti priežastinį importo dempingo kaina ir tiriamuoju laikotarpiu nustatytos materialinės žalos ryšį.

(148) Be to, vidutinė nežalinga kaina buvo apskaičiuota pagal konkretų produktų asortimentą, pagrįstą faktiniu atrinktų eksportuojančių gamintojų eksportu, ir palyginta su šių eksportuojančių gamintojų iškrautų importuojamų produktų kaina. Todėl jos nebuvo galima tiesiogiai palyginti su vidutinėmis CIF importo kainomis.

(149) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas, o laikinojo reglamento 198–201 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.2.2. *COVID-19 pandemija*

(150) Po pirminio faktų atskleidimo CISA, „Eviosys“ ir CANPACK teigė, kad COVID-19 pandemija ir jos ekonominiai padariniai nutraukia priežastinį importo ir Sąjungos pramonės būklės ryšį. CISA teigė, kad COVID-19 pandemija daugiausia yra paklausos krizė, o ne padidėjęs importas, dėl kurio pramonė patiria žalą, ir jos pagrindinė pasekmė yra gamybos sustabdymas ir atitinkamai nuosmukis Sąjungos rinkoje.

(151) Brazilijos Vyriausybė rėmėsi laikinojo reglamento 203–205 konstatuojamosiomis dalimis ir teigė, kad Komisija tarsi sumenkino COVID-19 pandemijos poveikį Sąjungos pramonei, motyvuodama tuo, kad „Sąjungos pramonės padėtis pradėjo blogėti dar prieš pandemiją ir toliau blogėjo po to, kai per TL buvo atnaujinta Sąjungos pramonės gamyba“. Brazilijos Vyriausybė mano, kad šis argumentas nėra pakankamas pagrindas COVID-19 pandemijos poveikiui sušvelninti, nes minėta pandemija galėjo turėti neigiamą poveikį Sąjungos pramonei tuo pat metu, kaip ir įtariamas importas dempingo kaina.

(152) Šiuo atžvilgiu Komisija rėmėsi laikinojo reglamento 203 konstatuojamąja dalimi, kurioje ji pripažino, kad COVID-19 pandemija turėjo neigiamą poveikį Sąjungos pramonei, ypač 2020 m., kai teko laikinai uždaryti Sąjungos pramonės gamybos vietas, ir gali būti, jog COVID-19 pandemija galėjo prisidėti prie Sąjungos pramonės patirtos žalos. Tačiau Komisija primygtinai pabrėžė aplinkybę, kad Sąjungos pramonės finansinė padėtis pradėjo blogėti dar iki pandemijos ir toliau blogėjo atsigavimo po COVID-19 laikotarpiu, įskaitant tiriamąjį laikotarpį. Todėl neigiamas COVID-19 pandemijos poveikis negalėjo būti laikomas pagrindine Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastimi tiek, kiek jis būtų susilpninęs tokios žalos ir importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių priežastinį ryšį. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

5.2.3. *Gamybos sąnaudų raida*

(153) Kadangi po pirminio faktų atskleidimo pastabų dėl gamybos sąnaudų raidos negauta, laikinojo reglamento 206–209 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.2.4. *Sąjungos pramonės eksporto rezultatai*

(154) Po pirminio faktų atskleidimo CISA nurodė, kad Sąjungos pramonės eksportas buvo didelis ir tiriamuoju laikotarpiu sudarė 22 %. Ji taip pat nurodė laikinojo reglamento 14 lentelę, iš kurios matyti, kad Sąjungos pramonės eksporto apimtis sumažėjo 7 procentiniais punktais, o eksporto kainos – 6 procentiniais punktais. CISA teigė, kad neigiami pokyčiai, susiję su pardavimu eksportui, turėjo didelį poveikį bendriems Sąjungos pramonės ekonominiams rodikliams.

(155) CANPACK nesutiko su Komisijos išvada, kad Sąjungos pramonės eksporto rezultatų nepakako priežastiniam ryšiui susilpninti, nes laikinojo reglamento 14 lentelėje aiškiai parodyta, kad Sąjungos gamintojų pardavimo į Sąjungai nepriklausančias šalis kainos buvo panašaus lygio, kaip ir Kinijos kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainos. CANPACK laikėsi nuomonės, kad Sąjungos gamintojų argumentas, jog už Sąjungos ribų parduodama todėl, kad Sąjungos pramonė negali produkcijos parduoti Sąjungos rinkoje, o elektrolitiniu būdu chromu padengtas plienas buvo labai paklausus tarp Sąjungos naudotojų, nebuvo įtikinamas.

(156) Brazilijos Vyriausybės vertinimu, atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonės eksporto apimtis yra didesnė už įtariamą importą dempingo kaina, eksporto rezultatai negali būti laikomi neesminiu veiksniu.

(157) Kalbant apie Sąjungos pramonės eksporto rezultatus, eksporto apimtis pirma padidėjo 2019 ir 2020 m., po to tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo, o vidutinės eksporto kainos nuo 2020 m. mažėjo. Tokia raida atitiko nedidelį Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungoje padidėjimą nuo 2020 m. iki tiriamojo laikotarpio. Todėl neatrodo, kad nedidelis Sąjungos pramonės eksporto rezultatų sumažėjimas turėjo didelį poveikį bendriems Sąjungos pramonės ekonominiams rezultatams, kurie tuo pačiu laikotarpiu pablogėjo labiau. Be to, laikinojo reglamento 12 lentelėje pateikti neigiami pelningumo skaičiai pagrįsti tik pardavimu ES, todėl jie nėra galimų eksporto nuostolių rezultatas. Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 213 konstatuojamojoje dalyje padarytą išvadą, kad, nors eksporto rezultatų sumažėjimas galėjo prisidėti prie Sąjungos pramonės patirtos žalos, to nepakanka, kad būtų susilpnintas importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastinis ryšys, atsižvelgiant į didelę Sąjungos pardavimo dalį, palyginti su pardavimu eksportui. Todėl Komisija atmetė suinteresuotųjų šalių tvirtinimus šiuo atžvilgiu.

5.2.5. *Metinių sutarčių poveikis*

(158) Po pirminio faktų atskleidimo CANPACK nesutiko su argumentu, kad ilgalaikių (metinių) Sąjungos tiekėjų ir jų Sąjungos pirkėjų sutarčių poveikis nustatytai Sąjungos pramonės žalai yra ribotas ir negali susilpninti priežastinio ryšio. CANPACK teigimu, kaip nurodyta laikinojo reglamento 214 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonės pardavimas grindžiamas metinėmis sutartimis, kuriomis nustatomi kitų metų kiekiai ir kainos, o Sąjungos gamintojams suteikiama minimali (jei iš viso suteikiama) galimybė padidinti pardavimo kainas, atsižvelgiant į žaliavų kainų padidėjimą metinės sutarties taikymo metu. Sąjungos gamintojai savo pasiūlymus grindžia numatomomis kitų metų žaliavų kainomis ir gamybos sąnaudomis, atsižvelgdami į pokyčių riziką (praktiškai derybos dėl kitų metų kainų vyksta praėjusių metų ketvirtą ketvirtį).

(159) Šiuo atžvilgiu Komisija rėmėsi laikinojo reglamento 208 konstatuojamąja dalimi, kurioje pažymėta, kad Sąjungos pramonė negalėjo padidinti pardavimo kainų per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, kuris apima daugiau nei trejus metus. Kadangi ši tendencija buvo stebima ilgą laiką, jos negalima paaiškinti vien tik žaliavų kainų padidėjimu ir metinių sutarčių poveikiu dėl fiksuotų kainų.

(160) Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą ir patvirtino laikinojo reglamento 214 ir 215 konstatuojamąsias dalis.

5.2.6. *Suvartojimas*

(161) Po pirminio faktų atskleidimo CISA ir „Eviosys“ nurodė, kad suvartojimo sumažėjimas yra svarbus veiksnys vertinant priežastinį ryšį. Po galutinio faktų atskleidimo CISA pakartojo savo teiginį tvirtindama, kad sumažėjęs vartojimas gali nutraukti nustatytą priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina ir nustatytos žalos. Tačiau ji savo tvirtinimų nepagrindė. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(162) Brazilijos Vyriausybė nesutiko su laikinojo reglamento 218 konstatuojamojoje dalyje pateikta Komisijos išvada, kad rinkos paklausos sumažėjimas 3 % negalėjo būti laikomas žalos priežastimi, dėl kurios susilpnėtų importo dempingo kaina ir nustatytos žalos priežastinis ryšys. Brazilijos Vyriausybės teigimu, rinkos sumažėjimas taip pat gali paveikti vidaus pramonės gamybos apimtį ir pastoviąsias išlaidas, todėl jis turėtų būti nagrinėjamas kartu su kitais veiksniais, dėl kurių atsiranda toks pat poveikis.

(163) Šiuo atžvilgiu Komisija laikinojo reglamento 217 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad, nepaisant 3 % rinkos sumažėjimo, Sąjungos pardavimo rodikliai išliko nepakitę, o tai rodo, kad Sąjungos pramonė patyrė žalą ne dėl sumažėjusios apimties, kurią lėmė sumažėjusi paklausa, o dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių daromo kainų spaudimo. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą ir patvirtino laikinojo reglamento 216–218 konstatuojamąsias dalis.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(164) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis padidėjo, o kainos sumažėjo. Tai sutapo su Sąjungos pramonės ekonominės padėties pablogėjimu. Todėl Komisija patvirtino, kad yra aiškus priežastinis ryšys tarp šio importo ir Sąjungos pramonei daromos žalos.

(165) Po pirminio faktų atskleidimo Brazilijos Vyriausybė teigė, kad Komisija tinkamai neatskyrė Sąjungos pramonės eksporto rezultatų, Sąjungos suvartojimo sumažėjimo ir COVID-19 pandemijos poveikio nuo poveikio, kurį darė importas dempingo kainomis, ir pateikė nuorodą į Apeliacinio komiteto sprendimą byloje „JAV. Karšto valcavimo plienas“ (226 punktas).

(166) Brazilijos Vyriausybė paprašė Komisijos iš naujo įvertinti šiuos tris veiksnius, pageidautina bendrai, atsižvelgiant į jų poveikį Sąjungos pramonės produkcijai ir pastoviosioms išlaidoms, ir atskirti šį poveikį nuo įtariamo importo dempingo kaina poveikio.

(167) „Eviosys“ teigė, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė negalėjo padidinti pardavimo kainų, nors jos gamybos sąnaudos didėjo dėl mažėjančios paklausos ir COVID-19 pandemijos. „Eviosys“ laikėsi nuomonės, kad Komisija turėtų atidžiau vertinti kitų veiksnių poveikį Sąjungos pramonės ekonominei padėčiai.

(168) CANPACK taip pat laikėsi nuomonės, kad Komisija nepakankamai įvertino kitų veiksnių poveikį. Visų pirma, jos nesutiko, kad COVID-19 pandemijos ir žaliavų trūkumo Sąjungos rinkoje poveikio nepakako, kad būtų susilpnintas importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos priežastinis ryšys.

(169) Po galutinio faktų atskleidimo CISA taip pat teigė, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į COVID-19 pandemijos sukeltą poveikį, nors visas tiriamasis laikotarpis buvo nustatytas per ekonomiškai reikšmingiausią šios pandemijos poveikį. Be to, CISA teigė, kad atrinktų Sąjungos gamintojų investicijomis buvo galima paaiškinti sumažėjusį pelningumą ir dėl to pablogėjusią vidaus pramonės būklę.

(170) Šiuo atžvilgiu Komisija patvirtino, kaip nurodyta laikinojo reglamento 220 konstatuojamojoje dalyje, kad visų žinomų veiksnių poveikį Sąjungos pramonės padėčiai ji atskyrė ir įvertino atskirai nuo žalingo importo dempingo kaina poveikio.

(171) Kalbant apie investicijas, Komisija pastebėjo, kad daugiausia investavusios bendrovės veiklos rezultatai buvo geriausi tarp atrinktų bendrovių. Todėl nebuvo tiesioginio ryšio tarp Sąjungos pramonės pelningumo ir tiriamuoju laikotarpiu atliktų investicijų. Veikiau investicijos buvo būtinos ir privalomos pagal teisės aktus, o nesant importo dempingo kaina jas kartu su visomis sąnaudomis turėjo būti įmanoma finansuoti iš pagrįsto pelno pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(172) Atsižvelgdama į suinteresuotųjų šalių pastabas, Komisija įvertino kitų veiksnių poveikį ir padarė išvadą, kad šie veiksniai nesusilpnino priežastinio ryšio. Iš tiesų tokie veiksniai, kaip COVD-19 pandemija arba metinės pardavimo sutartys su fiksuotomis kainomis visiems metams, kartu su mažėjančia elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno paklausa nagrinėjamuoju laikotarpiu, galėjo turėti įtakos Sąjungos pramonės veiklos rezultatams. Tačiau šie veiksniai nepaaiškino Sąjungos pramonės patirto kainų smukdymo per visą nagrinėjamąjį laikotarpį ir ypač per tiriamąjį laikotarpį.

(173) Sąjungos pramonės ekonominė padėtis pradėjo blogėti dar iki COVID-19 pandemijos ir žaliavų tiekimo sutrikimų. Be to, normalioje konkurencinėje aplinkoje Sąjungos pramonė turėtų būti pajėgi padidinti pardavimo kainas padidėjus žaliavų kainoms, todėl metinių sutarčių poveikiu negalima paaiškinti aplinkybės, kad Sąjungos pramonė, siekdama išlikti pelninga, negalėjo padidinti pardavimo kainų per visą nagrinėjamąjį laikotarpį.

(174) Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 219–221 konstatuojamosiose dalyse pateiktą išvadą.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

6.1. **Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo apskaičiavimas**

(175) Po pirminio faktų atskleidimo CISA pateikė pastabų, kad, jos supratimu, atliekant koregavimą, susijusį su būsimomis aplinkos apsaugos sąnaudomis, neatsižvelgta į jokias esamas ir būsimas kompensacijas Sąjungos pramonei, kuriomis siekiama kompensuoti elektros energijos kainų didėjimą. Šiuo atžvilgiu Komisija patvirtino, kad apskaičiuojant būsimas aplinkos apsaugos sąnaudas į tokias kompensacijas nebuvo atsižvelgta.

(176) Po pirminio faktų atskleidimo CSN teigė, kad laikinojo reglamento 228 konstatuojamojoje dalyje nurodytos papildomos būsimos [10–20] EUR už toną sąnaudos, kurios pridedamos prie nežalingos kainos, buvo šališkos, spekuliatyvios ir iškreipė Sąjungos ir Brazilijos pardavimo kainų palyginamumą. CSN pabrėžė, kad pagal ES ir Mercosur susitarimą Brazilija prisiėmė tvirtus įsipareigojimus, susijusius su tvariu vystymusi, ypač dėl daugiašalių darbo standartų ir susitarimų, daugiašalių aplinkos susitarimų, prekybos ir klimato kaitos. CSN teigimu, Komisija Sąjungos gamintojams teikia didesnę apsaugą, nei būtina žalingam dempingui pašalinti, ir paprašė Komisijos nepridėti papildomų būsimų išlaidų Brazilijos atžvilgiu.

(177) Iki galutinio faktų atskleidimo ir po jo Brazilijos Vyriausybė teigė, kad išlaidos, susijusios su kitų tarptautinių susitarimų (pvz., Paryžiaus susitarimo ir Tarptautinės darbo organizacijos parengtų susitarimų) reikalavimų laikymusi, buvo įtrauktos į nežalingą kainą, nors jos niekaip neatspindi importo dempingo kaina poveikio. Be to, Brazilijos Vyriausybė teigė, kad 6 % pelno dydis, naudotas apskaičiuojant nežalingą kainą, niekada nebuvo pasiektas žalos analizės laikotarpiu, todėl Komisija, apskaičiuodama nežalingą kainą ir naudodama 6 % pelno dydį, daugiau nei kompensuos įtariamo importo dempingo kaina žalingą poveikį, o tai neatitinka 1994 m. GATT VI straipsnio 2 dalyje nustatyto tikslo. Todėl Brazilijos Vyriausybė paprašė Komisijos pašalinti papildomas išlaidas iš nežalingos kainos.

(178) Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį į būsimas sąnaudas buvo atsižvelgta nepriklausomai nuo aplinkos apsaugos ir darbo standartų padėtį ir įgyvendinimą trečiojoje šalyje ir (arba) dvišalius ir (arba) daugiašalius susitarimus, kurių šalimis yra atitinkamos valstybės. Komisija taikė pagrindinį reglamentą, kuriame daugiausia dėmesio skiriama tik Sąjungos pramonės gamybos sąnaudoms, įskaitant, *inter alia*, galimas būsimas sąnaudas, atsirasiančias dėl toje straipsnio dalyje nurodytų susitarimų ir konvencijų. Šioje straipsnio dalyje nenustatytas reikalavimas, kad šios būsimos sąnaudos turi atspindėti importo dempingo kaina poveikį. Prašymas įvertinti, kaip Brazilija įgyvendina panašius tarptautinius susitarimus arba ES ir Mercosur susitarimą (kuris dar neįsigaliojo), šiomis aplinkybėmis nėra svarbus. Tad Komisija atmetė Brazilijos Vyriausybės tvirtinimą.

(179) Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 228–232 konstatuojamąsias dalis.

(180) Nustatydama priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą ir siekdama atsižvelgti į „Baosteel“ pastabas dėl galimos asimetrijos, Komisija naudojo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį nustatytą bendrovei „Baosteel“ apskaičiuotą eksporto kainą, taikytą pagal analogiją, ir palygino ją su Sąjungos pramonės tiksline kaina, į kurią nebuvo įtrauktos „Arcelor Mittal“ susijusių pardavimo subjektų PBA išlaidos. Taip nustatyta tikslinė kaina buvo naudojama apskaičiuojant visų eksportuojančių gamintojų priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis. Todėl į Sąjungos gamintojų susijusių parduodančių subjektų sąnaudas nebuvo atsižvelgta ir dėl to nebeliko asimetrijos. Neseniai Bendrasis Teismas patvirtino požiūrį, pagal kurį neatsižvelgiama į Sąjungos gamintojų susijusių parduodančių subjektų sąnaudas ([21]).

([21]) Žr. 2022 m. rugsėjo 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Methanol Holdings (Trinidadas) / Komisija*, T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, 103 punktą.

(181) Laikydamasi to paties požiūrio, kaip ir laikinojo reglamento 234 konstatuojamojoje dalyje, remdamasi atrinktų bendradarbiaujančių nagrinėjamųjų šalių eksportuojančių gamintojų vidutinės svertinės importo kainos, nustatytos skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, palyginimu su atrinktų Sąjungos gamintojų tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos rinkoje parduoto panašaus produkto nežalinga vidutine svertine kaina, Komisija nustatė priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą. Kiekvienas lyginant gautas skirtumas išreikštas vidutinės svertinės importo CIF vertės procentine dalimi. Kitoms neatrinktoms bendradarbiaujančioms KLR bendrovėms Komisija naudojo dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų svertinius vidutinius skirtumus.

(182) Kaip numatyta pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies trečioje pastraipoje ir atsižvelgiant į tai, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu Komisija neregistravo importo, ji analizavo importo apimties raidą, kad nustatytų, ar keturių savaičių išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu, kaip aprašyta 7 konstatuojamojoje dalyje, importas, dėl kurio atliekamas tyrimas, toliau smarkiai augo, ir ar nustatant priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą būtina atsižvelgti į papildomą žalą, atsiradusią dėl tokio padidėjimo.

(183) Remiantis duomenų bazės „Surveillance 2“ duomenimis, išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis buvo 58 % didesnė nei vidutinė keturių savaičių importo apimtis tiriamuoju laikotarpiu. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu labai padidėjo tiriamasis importas.

(184) Siekdama atsižvelgti į papildomą žalą, atsiradusią dėl padidėjusio importo, Komisija nusprendė pakoreguoti žalos pašalinimo lygį remdamasi padidėjusia importo apimtimi, kuri laikoma tinkamu svoriniu daugikliu pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies nuostatas. Todėl ji apskaičiavo daugiklį, nustatytą importo apimties per keturias išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio savaites (10 109 tonų) ir importo apimties per 52 tiriamojo laikotarpio savaites sumą padalijus iš importo apimties per tiriamąjį laikotarpį, ekstrapoliuotos 56 savaitėms. Gautas skaičius (4,1 %) atspindi papildomą žalą, kurią sukėlė tolesnis importo augimas. Galutinis žalos skirtumas buvo padaugintas iš šio koeficiento.

(185) Todėl galutinis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų ir visų kitų bendrovių priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas yra toks:

Šalis	Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)	Galutinis priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas (%)
Kinijos Liaudies Respublika	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	30,7	33,9
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9	23,9
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd.; Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	34,6	32,2
	Visos kitos bendrovės	77,9	77,9
Brazilija	Companhia Siderúrgica Nacional	66,8	53,2
	Visos kitos bendrovės	66,8	53,2

6.2. **Su KLR susijusio skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimas**

(186) Po pirminio faktų atskleidimo „Jintai“ pateikė pastabų dėl pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymo. Ji ginčijo iškraipymo (PVM lengvatos panaikinimo) egzistavimą, priežastinį ryšį tarp šio iškraipymo ir kainų Kinijos rinkoje, taip pat Brazilijos kainų tinkamumą naudoti kaip tarptautinius lyginamuosius dydžius.

(187) Pirma, buvo nustatyta, kad esama iškraipymo dėl PVM lengvatos panaikinimo karštojo valcavimo ritiniams (KN kodas 7208 27) ir šis iškraipymas pasireiškė per visą tiriamąjį laikotarpį. Šią informacija pateikiama dokumente „Kinijos Liaudies Respublikos importo ir eksporto muitų tarifai“. PVM grąžinimo sumažinimas arba panaikinimas yra vienas iš pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje konkrečiai išvardytų atvejų, dėl kurių atsiranda iškraipymai žaliavų rinkose.

(188) Antra, Komisija priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį pakanka nustatyti, kad yra iškraipymas (šiuo atveju – PVM grąžinimo panaikinimas) ir Kinijos vidaus rinkos žaliavų kainos yra mažesnės, palyginti su kainomis tipiškose tarptautinėse rinkose. Šioje straipsnio dalyje nenumatyta teisinė prievolė įrodyti priežastinį ryšį tarp šio iškraipymo ir mažesnių kainų Kinijos rinkoje pagal taikomą teisinę sistemą.

(189) Trečia, tiriamuoju laikotarpiu pastebėtas didelis kainų skirtumas tarp „Jintai“ karštojo valcavimo ritinių pirkimo kainų ir karštojo valcavimo ritinių kainų EXW sąlygomis Brazilijos vidaus rinkoje, taip pat kainų Turkijoje (vidaus rinkoje EXW sąlygomis) (abeji duomenys gauti iš „Metal Bulletin“). Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 242 konstatuojamojoje dalyje, šios kainos buvo gerokai didesnės už „Jintai“ žaliavų kainas [10–30] % ir [30–50] %.

(190) Galiausiai Komisija išnagrinėjo, ar Turkijos ir Brazilijos kainos buvo tinkamos kainos, atspindinčios tarptautines rinkas pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį. Komisija iš pradžių pažymėjo, kad, nesant konkrečių taisyklių dėl faktinių kainų, kurios turi būti naudojamos pagrindiniame reglamente, Komisija turi didelę veiksmų laisvę, kaip nurodyta atitinkamoje Europos teismų jurisprudencijoje. Dėl tvirtinimo esmės Komisija pažymėjo, kad iš tokių šaltinių, kaip „Metal Bulletin“, galima gauti daug lyginamųjų kainų ir nėra tinkamesnio vidurkio; pavyzdžiui, nėra pagal regionus suskirstytų lyginamųjų kainų, kurias būtų galima naudoti tyrimui. Palyginusi Turkijos ir Brazilijos karštojo valcavimo ritinių vidaus rinkos kainas su kitomis keliomis galimomis tarptautinėmis lyginamosiomis kainomis, skelbiamomis „Metal Bulletin“, Komisija pažymėjo, kad kai kurios iš jų buvo didesnės, kai kurios – mažesnės, o tai patvirtina išvadą dėl Brazilijos ir Turkijos kainų tipiškumo kaip tinkamo tarptautinio lyginamojo dydžio. Komisija taip pat pažymėjo, kad atitinkami karštojo valcavimo ritinių, kuriais prekiaujama Brazilijoje, kiekiai yra labai dideli.

(191) „Jintai“ taip pat tvirtino, kad Brazilijos vidaus rinkos karštojo valcavimo ritinių kainas iškreipė COVID pandemija. Šiuo tikslu „Jintai“ palygino karštojo valcavimo ritinių kainas Brazilijoje ir Kinijoje. Tačiau Komisija negalėjo atsižvelgti į šį palyginimą, nes, kaip nustatyta laikinojo reglamento 75 konstatuojamojoje dalyje ir patvirtinta 46 konstatuojamojoje dalyje, Kinijos nagrinėjamojo produkto žaliavų, įskaitant karštojo valcavimo ritinių, kainos buvo labai iškraipytos. Be to, kaip nurodyta 55 konstatuojamojoje dalyje, kainos Brazilijos vidaus rinkoje padidėjo kartu su pasauliniu plokščių plieno produkto kainų padidėjimu. Galiausiai „Jintai“ karštojo valcavimo ritinių kainos taip pat buvo gerokai mažesnės už Turkijos vidaus rinkos kainas EXW sąlygomis, nustatytas pagal „Metal Bulletin“.

(192) Po galutinio faktų atskleidimo „Jintai“ pateikė daugiau pastabų dėl pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymo. Ji teigė, kad iškraipymo buvimas yra būtina, bet nepakankama sąlyga. Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pateikė panašias pastabas. Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje nustatyta, jog iškraipymo esama, jei dėl tam tikrų toje straipsnio dalyje nurodytų priemonių žaliavos kaina, „palyginti su kainomis tipiškose tarptautinėse rinkose, yra žymiai mažesnė“, ir ši žaliava sudaro ne mažiau kaip 17 % gamybos sąnaudų. Šios dvi sąlygos reiškia, kad nustatytas iškraipymas yra didelis iškraipymas, kuris, labai tikėtina, turi įtakos Kinijos pramonės konkurencingumui ir kartu daro papildomą žalą Sąjungos pramonei. Be to, Komisija priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį, prieš priimant sprendimą, ar taikyti pagrindinio reglamento

7 straipsnio 2 dalį, buvo atlikta papildoma analizė. Atlikdama atitinkamą analizę šiuo atžvilgiu Komisija turi didelę veiksmų laisvę ([22]). Todėl pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalis taikoma ne automatiškai, kaip teigia „Jintai“, o kaip išsamios analizės rezultatas.

(193) Apibendrinant galima daryti išvadą, kad šalys nepateikė jokių įtikinamų įrodymų, jog Brazilijos ir Turkijos vidaus rinkos gamintojo kainos EXW sąlygomis nebuvo tipiškos tarptautinės rinkos. Todėl Komisija patvirtino savo negalutinę išvadą laikyti šias kainas tipišku tarptautiniu lyginamuoju dydžiu, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje.

(194) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, „Jintai“ tvirtinimas buvo atmestas, o laikinojo reglamento 235–243 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

(195) Remdamasi laikinojo reglamento 239 konstatuojamąja dalimi, Komisija toliau tyrė, ar kitų galimų žaliavų, pavyzdžiui, karštojo valcavimo ritinių, rinkos buvo iškraipytos, kaip apibrėžta 7 straipsnio 2a dalyje. Komisija nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu nė vienos žaliavos, sudarančios daugiau kaip 17 % nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų, rinka nebuvo iškraipyta, kaip apibrėžta 7 straipsnio 2a dalyje. Komisija taip pat patvirtino, kad kito atrinkto eksportuojančio gamintojo „Baosteel“, kuris nepirko karštojo valcavimo ritinių Kinijoje, atžvilgiu mažesnio muito taisyklės moduliavimas tapo neaktualus, nes dempingo skirtumas buvo mažesnis už priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą.

(196) Po pirminio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė rėmėsi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalimi ir teigė, kad vertinant, ar žaliavų rinkos yra iškraipytos, siekiama išsiaiškinti, ar žalai pašalinti pakaktų mažesnio už dempingo skirtumą muito. Pasak Kinijos Vyriausybės, tai, kad žaliavų rinkos yra iškraipytos, nebūtinai reiškia, kad žalos skirtumas turėtų būti padidintas iki dempingo skirtumo lygio. Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neatliko jokio vertinimo, ar pardavimo mažesne kaina skirtumo pakanka žalai pašalinti, ir tiesiogiai taikė dempingo skirtumą, o tai prieštarauja ES teisės reikalavimams ir tikslui.

(197) „Jintai“ nurodė neseniai atliktus tyrimus, kuriuose Komisija nustatė žalos skirtumą, lygų priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumui, ir teigė, kad toks skirtumas pašalintų Sąjungos pramonės patirtą žalą. NET jei Komisija laikytųsi nuomonės, kad „Jintai“ priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo nepakanka žalai pašalinti, žalos skirtumas neturėtų būti automatiškai nustatomas dempingo skirtumo lygiu, o turėtų būti nustatomas kitu pagrįstu metodu. Todėl „Jintai“ paprašė Komisijos naudoti apskaičiuotą priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą žalos pašalinimo lygiui nustatyti arba apskaičiuoti kitą pagrįstą žalos skirtumą bendrovei „Jintai“.

(198) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje nustatyta, kad „nagrinėdama, ar mažesnio už dempingo skirtumą muito pakaktų žalai pašalinti, Komisija atsižvelgia į tai, ar esama žaliavų rinkų iškraipymų atitinkamo produkto atžvilgiu, o 7 straipsnio 2b dalyje teigiama, kad „kai Komisija, remdamasi visa pateikta informacija, gali padaryti aiškią išvadą, kad Sąjungos interesus atitinka laikinųjų muitų sumos nustatymas pagal šio straipsnio 2a dalį, šio straipsnio 2 dalis netaikoma“. Kai Komisija nustato, kad nagrinėjamojo produkto atžvilgiu yra žaliavų rinkų iškraipymų, ir padaro išvadą, kad Sąjungai naudinga nustatyti laikinųjų muitų dydį dempingo lygiu, Komisija neprivalo ir neturi teisės vietoje dempingo skirtumo apskaičiuoti kito pagrįsto žalos skirtumo bendrovei, kaip prašo „Jintai“. Visais atvejais, kai daroma išvada, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalis taikoma pagrįstai, kaip šiuo atveju, atsižvelgiant į papildomą žalą, kurią Sąjungos pramonė patyrė dėl žaliavų rinkų iškraipymų eksporto šalyje, manoma, kad tokiai papildomai žalai pašalinti reikalingą muito dydį tikslinga nustatyti atsižvelgiant į dempingo skirtumą. Todėl Komisija atmetė Kinijos Vyriausybės ir „Jintai“ teiginius ir patvirtino, kad „Jintai“ taikomas dempingo skirtumas, siekiant nustatyti dempingo dydžio muitą, kaip nurodyta laikinojo reglamento 277 konstatuojamojoje dalyje.

([22]) Žr. 2022 m. rugsėjo 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Nevinnomysskiy Azot ir NAK „Azot“/Komisija*, T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, 377 punktą.

(199) Todėl laikinojo reglamento 275–280 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

7.1. **Sąjungos interesai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį**

(200) Pradiniame etape Komisija pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį padarė išvadą, kad dėl žaliavų rinkų iškraipymų bendrovei „Jintai“ nustatoma muito norma, lygi nustatytam dempingo skirtumui, akivaizdžiai atitinka Sąjungos interesus.

7.1.1. *Nepanaudoti pajėgumai eksportuojančioje šalyje*

(201) Kadangi pastabų dėl nepanaudotų pajėgumų eksportuojančioje šalyje negauta, laikinojo reglamento 245 ir 246 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

7.1.2. *Konkurencija dėl žaliavų*

(202) Susijęs klausimas dėl karštojo valcavimo ritinių kainų Kinijos vidaus rinkoje buvo nagrinėjamas 186–194 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi konkretesnių pastabų dėl konkurencijos dėl žaliavų negauta, laikinojo reglamento 247 ir 248 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

7.1.3. *Poveikis tiekimo grandinėms, skirtoms Sąjungos bendrovėms*

(203) Po pirminio faktų atskleidimo bendrovės „Eviosys“, „Astir Vitogiannis“ ir CANPACK pateikė papildomus tvirtinimus, kad Sąjungos pramonė negali tiekti būtino elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kiekio, todėl jos priverstos pasikliauti importu iš Kinijos. Jos taip pat teigė, kad importas iš kitų trečiųjų šalių nėra alternatyva dėl ilgų ir sudėtingų patvirtinimo procesų, nepakankamo specifikacijų asortimento ir tarifinių kvotų pagal Sąjungos apsaugos priemones.

(204) Komisija atidžiai įvertino visus Sąjungos naudotojų ir Sąjungos pramonės pateiktus su tuo susijusius įrodymus.

(205) Nors visi trys naudotojai yra labai skirtingai priklausomi nuo importo iš Kinijos, Komisija pastebėjo, kad iš „Jintai“ buvo perkama labai maža elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno iš Kinijos dalis, o didžioji dalis buvo perkama iš „Baosteel“, kuriai pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies nuostatų taikymas „Jintai“ ar kitiems dviem neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems Kinijos gamintojams įtakos neturės.

(206) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies nuostatų taikymas „Jintai“, kuris taip pat turės įtakos muitų dydžiui nebendradarbiaujantiems Kinijos eksportuotojams, nesukels didelių vertės grandinės sutrikimų Sąjungos naudotojams. Iš tiesų jie galėtų pirkti elektrolitiniu būdu chromu padengtą plieną iš „Baosteel“ ir kitų dviejų bendradarbiaujančių, bet neatrinktų Kinijos bendrovių. Juo labiau kad galutinis antidempingo muitas bendrovei „Baosteel“ yra gerokai sumažintas dėl 57–60 konstatuojamosiose dalyse paaiškintų koregavimų, dėl kurių taip pat buvo sumažintas muitas neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuotojams. Be to, naudotojai taip pat galėtų importuoti elektrolitiniu būdu chromu padengtą plieną iš kitų trečiųjų šalių, kurioms netaikomos antidempingo priemonės.

7.1.4. *Išvada dėl Sąjungos interesų pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį*

(207) Komisija patvirtino laikinojo reglamento 252 ir 253 konstatuojamosiose dalyse pateiktą išvadą, kad Sąjungos interesus atitinka laikinųjų muitų, taikomų bendrovei „Jintai“, dydžio nustatymas pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį.

7.2. **Sąjungos interesai pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį**

7.2.1. *Sąjungos pramonės interesai*

(208) Kadangi pastabų dėl Sąjungos pramonės interesų negauta, laikinojo reglamento 255 ir 256 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

7.2.2. *Naudotojų, nesusijusių importuotojų ir prekiautojų interesai*

(209) Po pirminio faktų atskleidimo trys naudotojai, t. y. „Eviosys“, CANPACK ir „Astir Vitogiannis“, kategoriškai nesutiko su Komisijos negalutine išvada dėl Sąjungos intereso ir pakartojo savo teiginius, kad naudotojams teikiant užsakymus Sąjungos elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno gamintojams kyla keletas didelių tiekimo problemų, dėl kurių Sąjungos rinkoje trūksta elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno, ir kad Sąjungos gamintojai eksportuoja didelę dalį jų pagaminto elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno.

(210) Trys pirmiau minėti naudotojai pateikė tam tikrų įrodymų, kad Sąjungos gamintojai atsisako arba negali tiekti prašomų elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kiekių, taip pat kad kyla problemų dėl visiško ir reguliaraus sutarto kiekio tiekimo.

(211) Bendrovė „Eviosys“ išreiškė susirūpinimą, kad du Sąjungos gamintojai, t. y. bendrovės „ThyssenKrupp“ ir „ArcelorMittal,“ naudojasi savo padėtimi rinkoje, kurioje jie yra du pagrindiniai rinkos dalyviai, užimantys labai didelę bendrą rinkos dalį ir jau dabar dėl taikomų apsaugos priemonių gerokai apsaugoti nuo importo, vykdydami pernelyg didelio kainų didinimo politiką, ypač nuo 2021 m.

(212) „Eviosys“, CANPACK ir „Astir Vitogiannis“ nesutiko su Komisijos išvada, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai gamybos pajėgumų, kad patenkintų paklausą Sąjungos rinkoje. Jų teigimu, net jei ir būtų tiesa, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai pajėgumų ir teoriškai galėtų aptarnauti Sąjungos rinką, iš tikrųjų Sąjungos gamintojai nenori arba negali patenkinti pirkėjų poreikių, eksportuodami daugiau nei 20 % visos savo produkcijos. „Astir Vitogiannis“ teigimu, net ir teorinių Sąjungos pramonės pajėgumų, jei jie būtų panaudojami 100 %, nepakaktų visai Sąjungos paklausai patenkinti. Bet koks Sąjungos gamintojų veiklos sutrikimas ar nenugalimos jėgos aplinkybės, kaip jau yra ne kartą nutikę praeityje, daro didelį poveikį jų gaminamai elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno produkcijai, o tai turi įtakos tolesnės grandies pramonės šakoms, kurios labai priklausomos nuo šio koncentruoto tiekėjų sektoriaus, gyvybingumui. Po galutinio faktų atskleidimo CANPACK pakartojo savo teiginį.

(213) Priešingai, Sąjungos pramonė primygtinai tvirtino turinti pakankamai pajėgumų patenkinti paklausą Sąjungos rinkoje ir galinti nukreipti eksporto pardavimą į Sąjungos rinką, kad patenkintų paklausą, kas jau buvo padaryta. Sąjungos gamintojai taip pat teigė, kad ankstesnės tiekimo problemos kilo dėl kainų, o ne dėl gamybos ir pasiūlos trūkumo. Sąjungos pramonė taip pat nurodė, kad šiuo metu paklausa Sąjungoje mažėja, todėl jie turėtų galimybę tiekti papildomus kiekius.

(214) Ir po pirminio, ir po galutinio faktų atskleidimo CANPACK teigė, kad padėtis po tiriamojo laikotarpio ir rinkos realybė labai skiriasi nuo tos, kuri buvo pagrindas Sąjungos elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno gamintojams inicijuoti tyrimą ir kuri egzistavo tiriamuoju laikotarpiu. Šiuo metu Kinijos gamintojų siūlomos elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainos yra panašesnės arba net didesnės nei kainos Sąjungos rinkoje. CANPACK teigė, kad Komisijos nustatytų priemonių lygis yra akivaizdžiai netinkamas, nes laikinojo muito dydis kelis kartus viršijo Sąjungos ir Kinijos kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainų skirtumą. CANPACK nuomone, dėl šių priemonių Sąjungos ir Kinijos elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno gamintojų siūlomos kainos būtų labai diferencijuotos, todėl Sąjungos gamintojai galėtų papildomai didinti kainas, o du pagrindiniai elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno gamintojai Sąjungoje turėtų duopoliją. Todėl nustačius šias priemones, iš Kinijos importuojantys elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno Sąjungos naudotojai patirtų finansinių nuostolių. Be to, reikėtų atsižvelgti į tai, kad dėl nustatytų antidempingo muitų Sąjungos elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno naudotojų pelno dydžiai bus mažesni ir jie turės perkelti bet kokį elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainų padidėjimą vartotojams (kuriems ir taip sunku dėl didelės infliacijos) arba, blogiausiu atveju, net nutraukti veiklą.

(215) „Astir Vitogiannis“ taip pat paprašė Komisijos vertinant Sąjungos interesus atsižvelgti į pokyčius laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Bendrovė nurodė, kad nors pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „[į] informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama“, nusistovėjusioje Sąjungos teismų praktikoje aiškiai teigiama, kad pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalis susijusi tik su dempingo ir žalos, o ne su Sąjungos interesų vertinimu. Šiuo atžvilgiu „Astir Vitogiannis“ rėmėsi Sprendimu *Kazchrome*, kuriame Bendrasis Teismas patvirtino, kad „nustatant, ar esama Bendrijos intereso, kaip tai numatyta pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje, pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalis netaikoma, o tai reiškia, kad priimant tokį

sprendimą galima atsižvelgti į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio“ ([23]) ir Sprendimu *CPME*, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad Sąjungos interesams įvertinti „reikalinga prognozė, pagrįsta būsimų įvykių prielaidomis, apimanti sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimą“ ([24]). Tiksliau „Astir Vitogiannis“ teigė, kad per laikotarpį po tiriamojo laikotarpio Sąjungos pramonė padidino pardavimo kainas beveik 100 %, o sąnaudos padidėjo gerokai mažiau, todėl, remiantis pačių skundo pateikėjų pateiktais naujausiais finansiniais rezultatais, jų pelno dydžiai buvo pakankami ir tvarūs.

(216) Komisija atidžiai išnagrinėjo visus pirmiau nurodytus argumentus, įskaitant argumentus, susijusius su pokyčiais po tiriamojo laikotarpio. Dėl kainų lygio po tiriamojo laikotarpio Komisija pažymėjo, kad kainos iš tiesų padidėjo, tačiau nebuvo jokių įrodymų, kad tokios didesnės kainos buvo struktūrinės. Priešingai, kalbant apie importo iš nagrinėjamųjų šalių kainas, Komisija nustatė, kad po pradinio padidėjimo po tiriamojo laikotarpio, ypač vasario mėn., importo kainos ėmė mažėti tiek prieš pat išankstinį informacijos atskleidimą, tiek jo metu ([25]), nepaisant to, kad buvo paskelbta apie būsimą laikinųjų muitų nustatymą. Kalbant apie įtariamas tiekimo problemas Sąjungos rinkoje, vertindama įvairius interesus, Komisija nebuvo įsitikinusi, kad jos buvo pakankamo masto ir apimties, jog būtų galima suabejoti priemonių buvimu ar jų dydžiu. Šiuo atžvilgiu Komisija atkreipė dėmesį į Sąjungos pramonės pareiškimą, kad pasiūlos ir paklausos pusiausvyra keičiasi elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno pirkėjų naudai, o kainos jau mažėja, kaip rodo importo iš nagrinėjamųjų šalių kainų pokyčiai. Komisija taip pat atkreipė dėmesį į Sąjungos pramonės pasirengimą nukreipti eksporto pardavimą į Sąjungos rinką, kad būtų patenkinta bet kokia perteklinė paklausa, kaip jau buvo atsitikę anksčiau. Be to, atsižvelgiant į numatomą ekonomikos sulėtėjimą likusiais 2022 m. mėnesiais ir 2023 m. ([26]), nesitikima, kad tiek kainos, tiek paklausa toliau didės. Komisija taip pat priminė, kad pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje nurodyta, jog „ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją“. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad naudotojai nepateikė įtikinamų argumentų, kad numatomas priemonių lygis paveiktų jų pelningumą ir veiklą taip smarkiai, kad tai nusvertų būtinybę nustatyti priemones siekiant užkirsti kelią iškreipiamajam poveikiui ir materialinei žalai, kurią Sąjungos pramonei daro importas dempingo kaina. Iš tiesų, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 265 konstatuojamojoje dalyje, remiantis vienintelio klausimyno atsakymus pateikusio naudotojo „Eviosys“ duomenimis paaiškėjo, kad jis galėtų padengti galimą kainų padidėjimą, atsižvelgiant į jo dabartinį pelningumą parduodant produktus, kuriems naudojamas elektrolitiniu būdu chromu padengtas plienas, ir importo iš nagrinėjamųjų šalių dalį jo išteklių portfelyje. Po pirminio faktų atskleidimo ši išvada nebuvo ginčijama. Taigi Komisija nenustatė, kad dėl pokyčių, įvykusių po tiriamojo laikotarpio, priemonių nustatymas būtų netinkamas, atsižvelgiant į įvairius susijusius interesus.

(217) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ teigė, kad „Astir“ neseniai atsisakė tiekimo ir nesiteiravo apie galimą tiekimą ateityje, o „Eviosys“ paklausa 2022 m. sumažėjo. Komisija pažymėjo, kad didžiąją dalį įrodymų pateikė Sąjungos gamintojai, tačiau jų nepagrindė susirašinėjimo su atitinkamais naudotojais citatomis. Todėl Komisija negalėjo patikrinti pateiktų papildomų įrodymų, ypač atsižvelgiant į tai, kad jie buvo pateikti tyrimui baigiantis.

(218) „Astir Vitogiannis“, taip pat CISA ir CANPACK po galutinio faktų atskleidimo taip pat išreiškė susirūpinimą dėl to, kad laikinuoju reglamentu nustatytos tokios formos ir dydžio antidempingo priemonės neproporcingai ir nesąžiningai saugo ir toliau stiprina esamą Sąjungos gamintojų duopoliją ir daro didelę žalą nepriklausomiems naudotojams ir perdirbėjams. Be to, ji teigė, kad dėl padidėjusių Sąjungos naudotojų sąnaudų jie taps daug mažiau konkurencingi, palyginti su elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno pagrindu pagamintų produktų (metalinių pakuočių, briaunotų kamštelių) tiekėjais trečiosiose šalyse, kuriose antidempingo priemonės negalioja. Dėl tokių

([23]) Žr. Sprendimo *Transnational Company Kazchrome ir ENRC Marketing / Taryba*, T-192/08, ECLI:EU:T:2011:619, 221–225 punktus.

([24]) Žr. Sprendimo *Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) ir kt. / Taryba*, T-422/13, EU:T:2017:251, 144 punktą, kuriame pateikta nuoroda į Sprendimo *Euroalliages ir kt. / Komisija*, T-132/01, EU:T:2003:189, 47 punktą.

([25]) Išankstinis informacijos atskleidimas įvyko 2022 m. balandžio 25 d.

([26]) Europos Komisija, „2022 m. vasaros ekonominė prognozė. Rusijos karas lemia prastesnes perspektyvas“, skelbiama adresu https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/lt/ip_22_4511.

priemonių gerokai padidės naudotojų ir perdirbėjų sąnaudos, o tai atsilieps jų pelningumui, nes jie patys negali visiškai padengti tokių padidėjusių sąnaudų, nes elektrolitiniu būdu chromu padengtas plienas sudaro didžiąją galutinių produktų (maisto ir gėrimų pakuočių elementų, briaunotų kamštelių ir pan.) savikainos dalį. „Astir Vitogiannis“ teigė, kad visiškai perkelti padidėjusias sąnaudas į tolesnes tiekimo grandinės grandis yra tiesiog nerealu, ir savo teiginį pagrindė patvirtinamaisiais įrodymais.

(219) Be to, „Astir Vitogiannis“ nerimą kelia tai, kad dėl tokio aukšto lygio antidempingo priemonių ir jų taikymo jau pirminiame etape kyla labai didelis pavojus Sąjungos naudotojams, kiek tai susiję su jau vežamomis žaliavomis ir užsakymais, nes jie susidurs su situacija, kai negalės importuoti medžiagų dėl itin didelio finansinio poveikio ir užstato garantijų, kurias reikia pateikti vykdant importo procedūrą muitinėje. Todėl „Astir Vitogiannis“ prašė Komisijos apsvarstyti šias konkrečias aplinkybes ir užtikrinti, kad būtų imtasi priemonių siekiant apriboti laikinųjų antidempingo priemonių poveikį jau vežamoms prekėms.

(220) Kaip taip pat paaiškinta 216 konstatuojamojoje dalyje, šie naudotojai rėmėsi gana bendrais teiginiais ir kiekybiškai neįvertino ir nepagrindė priemonių poveikio jų pelningumui ir gyvybingumui. Priešingai, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 265 konstatuojamojoje dalyje, paaiškėjo, kad „Eviosys“, t. y. vienintelis naudotojas, kuris pateikė klausimyno atsakymus ir duomenis apie sąnaudas ir pelningumą, galėtų padengti galimą sąnaudų padidėjimą. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

(221) „Eviosys“ taip pat išreiškė susirūpinimą dėl vienu metu taikomų apsaugos ir antidempingo priemonių, nes bendras jų poveikis tiems patiems importuojamiems produktams dar labiau padidintų neigiamą kiekvienos priemonės poveikį Sąjungos naudotojams ir vartotojams. „Eviosys“ nurodė ankstesnes pastabas, kuriose paaiškino, kad dėl taikomų apsaugos priemonių ir kitų pastarojo meto įvykių plieno rinkoje Europoje ir visame pasaulyje Sąjungoje labai trūksta elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno, o tai daro poveikį tiek „Eviosys“, tiek visai plieno pakuočių pramonei. Tai susiję ne tik su importu iš Kinijos, bet ir su importu iš kitų trečiųjų šalių – kai kurioms iš jų pagal apsaugos priemones net neskiriama atskira kvota. „Eviosys“ nesutiko su Komisijos teiginiu laikinojo reglamento 250 konstatuojamojoje dalyje, kad „Sąjungos naudotojai galėtų įsigyti tiriamąjį produktą iš kitų trečiųjų šalių“. „Eviosys“ teigimu, jei importuojamiems Kinijos ir Brazilijos produktams bus nustatyti antidempingo muitai, tokios priemonės dar labiau pablogins ribotos pasiūlos Sąjungos rinkoje padėtį, ypač atsižvelgiant į Komisijos laikinai nustatytų muitų, kurie buvo labai dideli, lygį.

(222) Komisija priminė, kad antidempingo priemonės taikomos tik tuo atveju ir tik tiek, kiek importuojamam nagrinėjamajam produktui netaikomos apsaugos priemonės. Pagal Reglamentą (ES) 2019/1382 ([27]) dvigubos taisomosios priemonės, taikomos tuo pačiu metu tam pačiam produktui, negali būti taikomos. Tas principas bus atspindėtas ir šiame reglamente, kaip nurodyta 262 ir 263 konstatuojamosiose dalyse. Bet kuriuo atveju šalys nepagrindė, kaip priemonių derinys iš tikrųjų jas paveiktų tokiu neigiamu būdu, kad antidempingo priemonių nustatymas prieštarautų Sąjungos interesams. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(223) Tiek po pirminio, tiek po galutinio faktų atskleidimo CANPACK nesutiko su Komisijos išvada, kad Sąjungos elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno naudotojai turi alternatyvą, t. y. elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno tiekimą iš trečiųjų šalių, atsižvelgiant į tai, kad kitoms trečiosioms šalims suteiktos apsaugos tarifinės kvotos yra mažesnės nei Kinijai suteiktos kvotos, todėl jos išnaudojamos daug greičiau. CANPACK teigė, kad, priešingai nei Komisija nurodė laikinajame reglamente, Japonijos ir Pietų Korėjos kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainos tiriamuoju laikotarpiu buvo ne žymiai didesnės, o panašios į vidutinę importo iš Kinijos kainą (Japonijos – 776 EUR (+ 8,5 %, palyginti su Kinijos kainomis); Pietų Korėjos – 763 EUR (+ 6,7 %, palyginti su Kinijos kainomis)), o sąnaudų lygis šiose dviejose šalyse yra aukštesnis nei Kinijoje.

([27]) 2019 m. rugsėjo 2 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/1382, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri reglamentai, kuriais tam tikriems plieno produktams, kuriems taikomos apsaugos priemonės, nustatomos antidempingo arba antisubsidinės priemonės (OL L 227, 2019 9 3, p. 1).

(224) „Astir Vitogiannis“ taip pat nurodė, kad dėl labai didelių antidempingo muitų faktiškai neliks didžiosios dalies importo iš Kinijos ir Brazilijos, o iš kitų trečiųjų šalių nėra realių ir pakankamų alternatyvių tiekimo galimybių, ir nesutiko su Komisijos teiginiu, kad importas iš kitų netirtų šalių mažėja dėl tariamai mažų ir dempingo kainomis importuojamų prekių iš Brazilijos ir Kinijos, ir kad „[j]eigu nebūtų importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių, importas iš kitų trečiųjų šalių padidėtų, nes pardavimo kainos Sąjungos rinkoje būtų patrauklesnės“. „Astir Vitogiannis“ teigimu, iš skelbiamų Eurostato duomenų matyti, kad importo iš netirtų šalių (pvz., Jungtinės Karalystės, Pietų Korėjos) kainos pastaruoju metu (t. y. pasibaigus tiriamajam laikotarpiui) labai padidėjo, nepaisant tariamai mažų dempingo kainų iš Kinijos ir Brazilijos ir nepaisant to, kad importo iš šių netirtų šalių apimtis tuo pačiu metu sumažėjo. Tai dar kartą įrodo, kad importu iš kitų trečiųjų šalių negalima remtis kaip pagrįsta ir užtikrinta prarasto importo iš Brazilijos ir Kinijos alternatyva. Galiausiai „Astir Vitogiannis“ teigė, kad importui iš kitų trečiųjų šalių dėl verslo pobūdžio reikalingas ilgas, iki vienerių metų trunkantis kvalifikavimo ir patvirtinimo procesas.

(225) Komisija su tuo nesutiko. Kaip jau paaiškinta laikinojo reglamento 250 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį bendras importo iš kitų trečiųjų šalių kiekis sumažėjo 23 %, o importas iš nagrinėjamųjų šalių padidėjo. Jeigu nebūtų importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių, importas iš kitų trečiųjų šalių tikriausiai padidėtų, nes Sąjungos rinka būtų patrauklesnė ir būtų galima nustatyti didesnes kainas. Be to, remiantis Sąjungos pramonės pateikta informacija, kainos pradėjo mažėti jau 2022 m. gegužės mėn. ir tai, kaip paaiškinta 216 konstatuojamojoje dalyje, patvirtino ir importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos; pusiausvyra keitėsi pirkėjų naudai ir bet kuriuo atveju jie yra pasirengę dalį pardavimo eksportui nukreipti tiekimui Sąjungos pirkėjams. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(226) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo CISA teigė, kad dėl dabartinio Sąjungos ekonomikoje patiriamo infliacinio spaudimo, taip pat dėl spaudimo tiekimo grandinėms ir riboto nagrinėjamojo produkto bei jo žaliavų prieinamumo dėl geopolitinių įvykių, taip pat dėl didelių pasaulinių tiekimo grandinės sutrikimų Komisija turėtų atsisakyti priemonių arba bent jau sustabdyti jų taikymą. Be to, CISA ir Kinijos Vyriausybė teigė, kad elektrolitiniu būdu chromu padengtas plienas visų pirma naudojamas pigiems konservuotiems maisto produktams gaminti, kurie labai reikalingi mažesnes pajamas gaunantiems Sąjungos vartotojams, kurių pragyvenimo išlaidos ir taip išaugo dėl infliacijos. CISA ir Kinijos Vyriausybė taip pat rėmėsi „Eviosys“ pastabomis dėl pasiūlos trūkumo Sąjungos rinkoje ir nurodė didelę Sąjungos gamintojų įtaką rinkoje, dėl kurios nukenčia pradinės grandies pramonės derybinė galia. Šiuo atžvilgiu jie nurodė 2019 m. birželio 11 d. Komisijos sprendimą, kuriuo uždrausta steigti bendrąją „Tata steel“ ir „ThyssenKrupp“ įmonę ([28]).

(227) Komisija su tuo nesutiko. Pirma, ji pažymėjo, kad šie CISA teiginiai yra bendro pobūdžio ir nepateikta jokių faktinių paaiškinimų ar įrodymų apie minėtų veiksnių poveikį naudotojų padėčiai. Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 266 konstatuojamojoje dalyje dėl galimo poveikio maisto produktų kainoms, bendrovė „Eviosys“ nepagrindė savo teiginio, kad dėl elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainų padidėjimo padidėtų maisto produktų pakuočių kainos ir galiausiai maisto produktų kainos arba kad toks galimas padidėjimas būtų toks pat proporcingas elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainų padidėjimui. Be to, elektrolitiniu būdu chromu padengtas plienas naudojamas tik maisto skardinių galams, o skardinių korpusui naudojama alavuotoji skarda, kuri yra brangesnė. Todėl mažai tikėtina, kad bet koks galimas vien tik elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainų padidėjimas turėtų didelės įtakos maisto pakuočių kainoms. Po pirminio faktų atskleidimo ši išvada nebuvo ginčijama. Todėl Komisija atmetė CISA ir Kinijos Vyriausybės tvirtinimus.

(228) Apibendrindama Komisija pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalį nustatant, ar dėl Sąjungos interesų reikia įsikišti, turi būti įvertinta visų įvairių interesų visuma. Taip svarstant galimą sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją.

([28]) 2019 m. birželio 11 d. Komisijos sprendimas byloje M.8713 – *Tata steel / ThyssenKrupp / JV*, 444 punktas.

(229) Komisija atidžiai įvertino visus teiginius ir įrodymus, susijusius su Sąjungos interesais, ir patikrino, ar Sąjungos pramonei taikomos apsaugos priemonės nebūtų akivaizdžiai neproporcingos, palyginti su naudotojų interesais, kaip nurodyta šiame skirsnyje.

(230) Atsižvelgdama į aiškią padėtį dėl dempingo ir žalos, Komisija padarė išvadą, kad galutinės priemonės yra pagrįstos, kad Sąjungos gamintojai galėtų vėl gauti tvarų pelną. Konkrečiai Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonės patirta žala ir poreikis apsaugoti ją nuo importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių yra svarbesni už naudotojų nurodytas problemas. Vis dėlto, atsižvelgdama į naudotojų apibūdintas problemas ir rinkos pokyčius po tiriamojo laikotarpio, kaip išsamiau paaiškinta 244 konstatuojamojoje dalyje, Komisija apsvarstė galimybę taikyti kitokios formos muitus, kurie būtų labiau pritaikyti prie šių pokyčių.

(231) Todėl Komisija patvirtino negalutinę išvadą, kad nėra pakankamų pagrindinio reglamento 21 straipsnyje nurodytų įtikinamų priežasčių, dėl kurių galutinių priemonių nustatymas importuojamam nagrinėjamajam produktui neatitiktų Sąjungos interesų.

7.2.3. Išvada dėl Sąjungos interesų

(232) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 274 konstatuojamojoje dalyje pateiktą išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių manyti, jog priemonių nustatymas importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengtam plienui neatitiktų Sąjungos interesų.

8. GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

8.1. **Galutinės priemonės**

(233) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio, priemonių lygio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

(234) Laikantis to paties laikinojo reglamento 278 konstatuojamojoje dalyje paaiškinto požiūrio, galutinis muitas kitoms KLR bendradarbiaujančioms neatrinktoms bendrovėms buvo grindžiamas vidutiniu svertiniu dempingo skirtumu, nustatytu dviem atrinktoms KLR bendrovėms, kuris, priešingai nei pirminiame etape, buvo mažesnis už svertinį vidutinį žalos skirtumą.

(235) Po 2022 m. rugsėjo 16 d. Komisijos pateiktų paaiškinimų ir pataisymų CISA pateikė pastabų, kad vis dar neaišku, ar kitoms bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatytas fiksuoto dydžio muitas grindžiamas šioms bendrovėms nustatytu dempingo skirtumu, ar žalos skirtumu. Be to, ji pakartojo savo argumentą, kad Komisija nenustatė bendradarbiaujančių neatrinktų bendrovių žaliavų. Todėl šioms bendrovėms neturėtų būti taikomos pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a ir 2b dalys.

(236) Komisija patikslino, kad neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatytas fiksuoto dydžio muitas pagrįstas vidutiniu svertiniu dempingo skirtumu, kuris buvo mažesnis už nustatytą vidutinį svertinį žalos skirtumą. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad atrinkti KLR eksportuojantys gamintojai buvo tipiški ir, kaip nurodyta laikinojo reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje, nė viena šalis neginčijo atrinktų gamintojų ir net nepateikė pastabų dėl jų atrankos. Todėl su atrinktomis bendrovėmis susijusios išvados, įskaitant išvadas dėl pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a ir 2b dalių taikymo bendrovei „Jintai“, taip pat buvo laikomos tipiškomis neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių atžvilgiu. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad į šias išvadas tikslinga atsižvelgti apskaičiuojant neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių svertinį žalos ir dempingo skirtumų vidurkį remiantis dviem atrinktomis bendrovėmis. Todėl ji tvirtinimą atmetė.

(237) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 279 ir 280 konstatuojamosiose dalyse, atsižvelgiant į prastą KLR gamintojų bendradarbiavimą ir į tai, kad bendrovės „Jintai“ muito dydis buvo grindžiamas dempingo skirtumu, nustatytu pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį, muito dydis visos šalies mastu buvo pagrįstas didžiausiais dempingo skirtumais, nustatytais tam tikrų rūšių produktams, kuriuos bendrovė „Jintai“ pardavė tipiškais kiekiais. Komisijai nereikėjo apskaičiuoti priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis arba žalos skirtumų, susijusių su nebendradarbiaujančiomis bendrovėmis, nes pagal 7 straipsnio 2a dalį buvo nustatyti žaliavų iškraipymai.

(238) Brazilija bendradarbiavo aktyviai, todėl nustatytas muitas kitiems eksportuotojams buvo tokio pat lygio, kaip ir taikomas bendrovei „Companhia Siderúrgica Nacional“.

(239) Pirminiame etape Komisija nustatė *ad valorem* muitus. Po pirminio faktų atskleidimo CSN, „Eviosys“, „Baosteel“ ir Graikijos užsienio reikalų ministerija paprašė Komisijos apsvarstyti galimybę vietoje *ad valorem* muitų taikyti minimalią importo kainą (toliau – MIK). CSN teigė, kad MIK leistų Sąjungos gamintojams atsigauti nuo įtariamo žalingo dempingo poveikio ir kartu užkirstų kelią bet kokiam neigiamam nepagrįsto kainų padidėjimo poveikiui po tiriamojo laikotarpio, kuris galėtų turėti didelį neigiamą poveikį naudotojų veiklai. Be to, taikant MIK būtų atsižvelgta į naudotojų susirūpinimą, nes jie baiminasi nagrinėjamojo produkto trūkumo, ir būtų išvengta didelių tiekimo sutrikimų Sąjungos rinkoje.

(240) Komisija įvertino šiuos teiginius ir nusprendė, kad MIK nėra tinkama muitų forma, nes ji paprastai lemia fiksuoto lygio kainas, o tai reiškia, kad gali būti smarkiau kišamasi į rinką. Tai gali būti ypač problemiška nagrinėjamu atveju, kai rinkoje yra nedaug Sąjungos gamintojų. Be to, MIK dažnai nėra tinkama muito forma rinkoms, kurioms būdingas kintamumas (pvz., žaliavų kainų kintamumas), kaip yra plieno produktų atveju. Todėl Komisija tuos prašymus atmetė.

(241) Po galutinio faktų atskleidimo „Eviosys“ ir „Baosteel“ dar kartą paprašė apsvarstyti galimybę taikyti MIK. Šiam prašymui pritarė CANPACK. Be to, „Eviosys“ pasiūlė, kad MIK kartu su *ad valorem* muitu, kuris pradedamas taikyti, kai nesilaikoma MIK, turėtų būti taikoma pirmuosius dvejus metus nuo priemonių taikymo pradžios, o vėliau MIK automatiškai pakeistų fiksuoto dydžio muitas. „Eviosys“ savo prašymą grindė išimtinėmis aplinkybėmis, susijusiomis su Sąjungos gamintojų galimybėmis tiekti nagrinėjamąjį produktą, kurios, jos nuomone, bus išspręstos per ateinančius dvejus metus. Be to, bendrovė nurodė kelis ankstesnius reglamentus ([29]), kuriais Komisija pakeitė muitus į MIK, siekdama apsaugoti naudotojų interesus ir išvengti tiekimo trūkumo. Ji taip pat paminėjo ankstesnius tyrimus, kuriuos atlikus antidempingo priemonės buvo taikomos ne daugiau kaip dvejus metus dėl išskirtinių rinkos aplinkybių ([30]).

(242) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ pritarė Komisijos išvadoms, kad MIK nebūtų tinkamas antidempingo muitas šiame tyrime, nes pastaruoju metu labai išaugo elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno gamybos sąnaudos, o tai daro poveikį elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno pardavimo kainai. Todėl MIK neduotų deramos naudos pramonei. Be to, šis atvejis iš esmės skyrėsi nuo ankstesnių tyrimų, kuriuose buvo taikoma MIK, o MIK lengva apeiti arba absorbuoti.

(243) Komisija pažymėjo, kad „Eviosys“ ir „Baosteel“ nepateikė jokios naujos informacijos ar įrodymų, pagrindžiančių jų pakartotinius prašymus nustatyti MIK. Todėl 240 konstatuojamojoje dalyje padarytos išvados liko galioti. Be to, „Eviosys“ nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių jos teiginį, kad MIK būtų tinkamesnė nei Komisijos pasiūlytas fiksuoto dydžio muitas, siekiant išspręsti įtariamo laikino tiekimo trūkumo problemą. Be to, įtariamas laikinas tiekimo trūkumas buvo ginčijamas atsižvelgiant į Sąjungos pramonės pareiškimus, kad ji ir toliau parduos pakankamą nagrinėjamojo produkto kiekį. Galiausiai, net jei įtariamas tiekimo trūkumas iš tiesų atsirastų, iš bylos duomenų neatrodė, kad dvejų metų MIK taikymo laikotarpis būtų tinkama ir proporcinga priemonė šiam trūkumui pašalinti. Dėl „Eviosys“ nurodytų ankstesnių reglamentų, susijusių su MIK nustatymu, Komisija priminė, kad

([29]) Be kita ko, šie tyrimai buvo susiję su orientuoto grūdėtumo plokščių valcavimo produktų iš silicinio elektrotechninio plieno importu iš Kinijos, Rusijos, Korėjos, Japonijos ir JAV, karštai valcuotų plokščių produktų iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos, melamino iš Kinijos ir soliarinio stiklo iš Kinijos. Visas sąrašas pateiktas 2022 m. rugsėjo 13 d. bendrovės „Eviosys“ pateiktų pastabų 4–5 psl.

([30]) Ten pat, žr. p. 6–7.

vertinimas, ar MIK nustatymas yra tinkamas, atliekamas kiekvienu atveju atskirai ir priklauso nuo konkrečių kiekvieno atvejo aplinkybių. Nagrinėjamu atveju dėl 240 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių, t. y. dėl to, kad MIK suteikia tik bazinį apsaugos lygį, kurio šiuo atveju nepakanka atsižvelgiant į aiškiai nustatytus dempingo ir žalos faktus ir dabartines sunkias ir kintamas rinkos sąlygas, buvo nuspręsta, kad MIK nebūtų tinkama antidempingo priemonė. Dėl nuorodų į ankstesnius reglamentus, kuriuose bendra atitinkamų antidempingo priemonių taikymo trukmė buvo apribota iki dvejų metų, Komisija neįžvelgė jų aktualumo, nes jos buvo susijusios tik su bendra priemonių taikymo trukme, o ne su jų formos pakeitimu po kelerių metų taikymo, kaip siūlė „Eviosys“. Be to, kaip nurodė pati „Eviosys“, kiekvienam iš šių reglamentų argumentai dėl priemonių trukmės apribojimo buvo labai specifiniai atsižvelgiant į faktines to konkretaus tyrimo aplinkybes ir iš esmės skyrėsi tarpusavyje. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad nurodyti reglamentai buvo susiję su kitokiomis aplinkybėmis nei nagrinėjamuoju atveju. Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, Komisija šiuos prašymus atmetė.

(244) Dėl priemonių formos, atsižvelgdama į elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainų svyravimus pasibaigus tiriamajam laikotarpiui (kainos beveik padvigubėjo), Komisija svarstė galimybę taikyti ne *ad valorem* muitus, o fiksuoto dydžio muitą už toną. Fiksuoto dydžio arba specialusis muitas leistų apsaugoti Sąjungos pramonę nuo žalingo importo dempingo kainomis iš nagrinėjamųjų šalių, tačiau, palyginti su *ad valorem* muitu, jis būtų mažiau draudžiamojo pobūdžio padidėjus kainoms, nes tokiu atveju jo svoris gerokai sumažėtų.

(245) Fiksuoto dydžio muitas bus grindžiamas atitinkama nežalinga arba ne dempingo kaina tiriamuoju laikotarpiu.

(246) Jei importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos labai pasikeistų ir jei šis pokytis būtų ilgalaikis ir dėl to antidempingo priemonės taptų mažiau veiksmingos, Komisija primena šalims, kad pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalis leistų Komisijai atsižvelgti į šiuos ilgalaikius pokyčius ir galbūt pritaikyti priemones prie naujų aplinkybių, įskaitant jų formos pakeitimą.

(247) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ nesutiko su siūlomu fiksuoto dydžio muitu teigdama, kad pokyčiai po tiriamojo laikotarpio pateisina *ad valorem* muito taikymą. Visų pirma, ji teigė, kad dujų ir elektros kainos Sąjungoje gerokai išaugo ir artimiausiu metu turėtų toliau didėti. Be to, energijos kainos Brazilijoje ir KLR nekyla taip sparčiai, o tai leistų iš šių šalių importuojamus produktus įvežti į Sąjungą mažomis kainomis. Todėl „Eurofer“ teigė, kad, atsižvelgiant į nuolatinį aukštą elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainų lygį, *ad valorem* muitai yra būtini siekiant užtikrinti tinkamą Sąjungos pramonės apsaugą. Galiausiai, su sąlyga, kad elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno kainos nepasieks kitų itin neįprastų aukštumų, nėra pavojaus, kad *ad valorem* muitai būtų pernelyg dideli.

(248) Komisija pripažino, kad energijos kainos iš tiesų padidėjo. Tačiau nebuvo teigiama ir nepateikta jokių įrodymų, kad elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno gamintojai negalėtų padidinti savo kainų ir perkelti padidėjusių bendrųjų sąnaudų naudotojams ir kaip šiuo atžvilgiu skirtųsi fiksuoto dydžio, o ne *ad valorem* muitas. Taip pat nepateikta įrodymų, kad fiksuoto dydžio muitai, apskaičiuoti remiantis atitinkama tiriamuoju laikotarpiu nustatyta ne dempingo arba nežalinga kaina, neleistų Sąjungos pramonei atsigauti po tiriamuoju laikotarpiu patirtos žalos. Tuo pat metu, kaip pripažino „Eurofer“, nors kainos 2022 m. vasario–gegužės mėn. galėjo būti pasiekusios aukščiausią lygį ir nuo to aukščiausio lygio sumažėjo, kainos ir po šio laikotarpio išliko gerokai didesnės nei tiriamuoju laikotarpiu. Šiomis aplinkybėmis Komisija patvirtino 244 konstatuojamojoje dalyje padarytas išvadas, kad fiksuoto dydžio muitu bus užtikrinta Sąjungos pramonės apsauga nuo žalingo importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių, o kartu kiek įmanoma atsižvelgta į naudotojų susirūpinimą dėl didelių kainų. Bet kuriuo atveju, kaip nurodyta 246 konstatuojamojoje dalyje, jei kainos iš nagrinėjamųjų šalių labai pasikeistų ir jei šis pokytis būtų ilgalaikis ir dėl jo antidempingo priemonės taptų mažiau veiksmingos, priemonių dydis ir (arba) forma gali būti peržiūrėti.

(249) Po galutinio faktų atskleidimo 2022 m. rugsėjo 13 d. Brazilijos eksportuojantis gamintojas CNS pasiūlė įsipareigojimą dėl kainos. Kadangi šis pasiūlymas buvo gautas jau pasibaigus pagrindinio reglamento 8 straipsnyje nustatytam terminui, Komisija jį atmetė, motyvuodama tuo, kad pasiūlymas buvo pateiktas pavėluotai. Komisija apie tai informavo visas suinteresuotąsias šalis prie bylos pridėtu pranešimu.

(250) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinės antidempingo muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos skirtumas (%)	Galutinis antidempingo muitas (%)	Galutinis antidempingo muitas (EUR už toną)
Kinijos Liaudies Respublika	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	30,7	33,9	30,7	239,82
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9	53,9	53,9	428,37
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd. Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	34,6	37,6	34,6	271,01
	Visos kitos bendrovės	77,9	77,9	77,9	607,98
Brazilija	Companhia Siderúrgica Nacional	66,8	53,2	53,2	348,39
	Visos kitos bendrovės	66,8	53,2	53,2	348,39

(251) Šiame reglamente nurodytos individualios antidempingo muito normos bendrovėms nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant šį tyrimą. Šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Bet kurios kitos šio reglamento rezoliucinėje dalyje konkrečiai nepaminėtos bendrovės, įskaitant įmones, susijusias su konkrečiai paminėtomis, pagamintam importuojamam nagrinėjamajam produktui šios normos negali būti taikomos, todėl tokiems produktams turėtų būti taikoma „visoms kitoms bendrovėms“ nustatyta muito norma.

(252) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([31]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti įrodyti, kad pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pakeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas apie pavadinimo pakeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(253) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas tinkamas individualių antidempingo muitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs antidempingo muitai, valstybių narių muitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis antidempingo muitas.

([31]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium. E. paštas TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu

(254) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gautų šias sąskaitas faktūras, atitinkančias visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalėtų atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, galėtų reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(255) Jeigu, visų pirma nustačius susijusias priemones, labai padidėtų vienos iš bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis galima inicijuoti vengimo tyrimą, jei tenkinamos inicijavimo sąlygos. Per šį tyrimą galima, *inter alia*, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti visos šalies mastu taikomą muitą.

(256) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų tinkamai taikomi, visoms kitoms bendrovėms nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik per šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

8.2. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(257) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos dydį, garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų, nustatytų laikinuoju reglamentu, sumos turėtų būti galutinai surenkamos, neviršijant šiuo reglamentu nustatytų lygių.

9. **REIKALAVIMAI STABDYTI PRIEMONIŲ TAIKYMĄ**

(258) Po pirminio faktų atskleidimo „Astir Vitogiannis“, Graikijos užsienio reikalų ministerija, „Baosteel“ ir CISA reikalavo stabdyti priemonių taikymą pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalį. Po galutinio faktų atskleidimo tą patį tvirtino ir CSN bei CISA. CISA taip pat rėmėsi Vokietijos ir Europos mašinų pramonės asociacijos VDMA ir Europos Sąjungos technologijų pramonės šakoms atstovaujančios asociacijos „Orgalim“ viešais raginimais ES sustabdyti muitų formos prekybos taisomųjų priemonių taikymą plieno gaminiams dėl Rusijos Federacijos karinės agresijos prieš Ukrainą. Tačiau nė vienas iš minėtų straipsnių nebuvo konkrečiai susijęs su elektrolitiniu būdu chromu padengtu plienu ar padėtimi šio konkretaus nišinio produkto rinkoje.

(259) „Baosteel“ išsamiau nepaaiškino, kodėl būtina sustabdyti priemonių taikymą. CISA ir CSN nurodė po tiriamojo laikotarpio padidėjusias kainas, spaudimą tiekimo grandinėms ir ribotą elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno ir jo žaliavų prieinamumą dėl pastarojo meto geopolitinių įvykių.

(260) „Astir Vitogiannis“ teigė, kad elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno pasiūla yra ribota, o žala neatsinaujins, nes, remiantis bendrais teigiamais dviejų Sąjungos gamintojų rezultatais, įtariama, kad Sąjungos pramonei žala nebedaroma. Graikijos užsienio reikalų ministerija nurodė tik precedento neturinčius ir laikinus rinkos pokyčius, susijusius su labai aukštomis kainomis laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio.

(261) Atsakydama į tai, Komisija priminė savo išvadas, jau išdėstytas atliekant Sąjungos interesų vertinimą. Visų pirma, kaip pažymėta 216 ir 225 konstatuojamosiose dalyse, kainos pradėjo mažėti. Be to, ir atsižvelgiant į numatomą ekonomikos sulėtėjimą likusiais 2022 m. mėnesiais ir 2023 m., nesitikima, kad kainos ir paklausa toliau didės. Atsižvelgiant į išvadas dėl žalingo dempingo, kurį tiriamuoju laikotarpiu sukėlė importas iš nagrinėjamųjų šalių, masto, taip pat nebuvo įrodymų, kad rinkos sąlygos laikinai pasikeitė taip, kad nedelsiant atnaujinus importą iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos pramonei devynis mėnesius žala greičiausiai nebūtų daroma. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad šiuo metu netikslinga toliau svarstyti reikalavimus stabdyti priemonių taikymą.

10. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(262) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2019/159 ([32]) Komisija trejų metų laikotarpiui tam tikriems plieno produktams nustatė apsaugos priemonę. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/1029 ([33]) tos apsaugos priemonės galiojimas buvo pratęstas iki 2024 m. birželio 30 d. Nagrinėjamasis produktas (kaip kategorija) yra vienas iš produktų, kuriems taikoma apsaugos priemonė. Todėl viršijus pagal apsaugos priemonę nustatytas tarifines kvotas už tą patį importą turėtų būti mokamas virškvočio muitas ir antidempingo muitas. Kadangi toks antidempingo priemonių ir apsaugos priemonių bendras taikymas gali daryti didesnį poveikį prekybai nei pageidaujama, Komisija nusprendė netaikyti tuo pačiu metu antidempingo muito ir virškvočio muito nagrinėjamajam produktui tol, kol bus taikomas apsaugos muitas.

(263) Tai reiškia, kad tais atvejais, kai nagrinėjamajam produktui pradedamas taikyti Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodytas virškvočio muitas ir jis viršija antidempingo muitų lygį pagal šį reglamentą, renkamas tik Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodytas virškvočio muitas. Tuo laikotarpiu, kai kartu taikomos apsaugos priemonės ir antidempingo muitas, pagal šį reglamentą nustatytų muitų surinkimas sustabdomas. Tais atvejais, kai nagrinėjamajam produktui pradedamas taikyti Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodytas virškvočio muitas ir jis yra mažesnis už antidempingo muitą pagal šį reglamentą, renkamas Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodytas virškvočio muitas ir prie jo pridedamas skirtumas tarp to muito ir didesniojo iš pagal šį reglamentą nustatytų antidempingo ir kompensacinių muitų dydžių. Nerenkamos antidempingo muitų sumos dalies surinkimas sustabdomas.

(264) Atsižvelgiant į Reglamento 2018/1046 ([34]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(265) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Brazilijos kilmės plokštiems valcavimo produktams iš geležies arba nelegiruotojo plieno, padengtiems arba apvilktiems chromo oksidais arba chromu ir chromo oksidais, taip pat vadinamiems elektrolitiniu chromu dengtais plieno produktais, kurių KN kodai šiuo metu yra 7210 50 00 ir 7212 50 20, nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito norma, taikoma 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokia:

([32]) 2019 m. sausio 31 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/159, kuriuo tam tikriems importuojamiems plieno produktams nustatomos galutinės apsaugos priemonės (OL L 31, 2019 2 1, p. 27).

([33]) 2021 m. birželio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/1029, kuriuo, siekiant pratęsti tam tikriems importuojamiems plieno produktams nustatytos apsaugos priemonės galiojimą, iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/159 (OL L 225 I, 2021 6 25, p. 1).

([34]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (EUR už toną)	Papildomas TARIC kodas
Kinijos Liaudies Respublika	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	239,82	C039
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	428,37	C862
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd. Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	271,01	C137
	Visos kitos bendrovės	607,98	C999
Brazilija	Companhia Siderúrgica Nacional	348,39	C212
	Visos kitos bendrovės	348,39	C999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

4. Tais atvejais, jei prekės prieš išleidimą į laisvą apyvartą buvo sugadintos ir dėl to faktiškai sumokėta arba mokėtina jų kaina, nustatant muitinę vertę pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (EB) 2015/2447 ([35]) 131 straipsnio 2 dalį, yra proporcingai perskaičiuojama, antidempingo muitas, apskaičiuotas remiantis pirmiau nurodytomis sumomis, mažinamas tokia faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos proporcingo perskaičiavimo procentine dalimi.

5. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos sumos, užtikrintos laikinuoju antidempingo muitu pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2022/802, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Brazilijos kilmės elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno produktams nustatomas laikinasis antidempingo muitas. Sumos, viršijančios galutines antidempingo muito normas, nerenkamos.

3 straipsnis

1 straipsnio 2 dalį galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą vidutinę svertinę antidempingo muito normą, taikytiną neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas turi pateikti įrodymų, kad:

a) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų prekių tiriamuoju laikotarpiu (nuo 2020 m. liepos 1 d. iki 2021 m. birželio 30 d.);

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės, ir

([35]) 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

c) pasibaigus tiriamajam laikotarpiui jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį produkto kiekį.

4 straipsnis

1. Tais atvejais, kai 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems elektrolitiniu būdu chromu padengto plieno produktams pradedamas taikyti Reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodytas viršKvočio muitas, renkamas Reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodytas viršKvočio muitas ir prie jo pridedamas skirtumas tarp to muito ir atitinkamo didesniojo iš 1 straipsnio 2 dalyje nustatytų *ad valorem* antidempingo muito dydžių.

2. Pagal 1 dalį nerenkamos antidempingo muitų sumos dalies surinkimas sustabdomas.

3. 2 dalyje nurodytas sustabdymas galioja ribotą laiką iki Reglamento (ES) 2019/159 1 straipsnio 6 dalyje nurodyto viršKvočio muito taikymo laikotarpio pabaigos.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2022 m. lapkričio 15 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN